

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, а на данашњем главном претресу мењаће и адв. Војислава Вукотића браниоца оптуженог Крњајића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, а на данашњем главном претресу мењаће и адв.Слободана Живковића браниоца оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 46 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Молим да дозволите да напустим претрес у 12 сати, а у наставку ће ме мењати колега Бранко Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Хвала.

СВЕДОК СТОЈАН ИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојан Илић, од оца Миће, по занимању сте радник, Ваша адреса Апатин, ул.Светог Саве бр.6, Општина Кључ, 1962.годиште?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јесте.

Сведок Стојан Илић са личним подацима као на записнику из истраге Ки.В.7/2007 од 10.07.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема, не знам зашто, ови из режије. Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли сте евентуално с неким у сродству или у некој завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николаидис?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам с никим у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сродству нисте?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Илићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је

кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас и страдање цивила при том нападу, затим дешавања у самом селу у том периоду, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила и страдање цивила при догађају на тзв.минском пољу. Ви сте давали изјаву у полицији 12.02.2007. године и има Ваш исказ пред истражним судијом овог суда 10.07.2007. године. Из ових изјава Ваших види се да сте у том периоду и Ви били тамо, па ћете испричати суду све што вам је познато у вези тога, да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали и одговарати на питања овде странака у поступку и већа. Изволите.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Шта да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је предмет оптужбе, причајте.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па ништа, ја сам дошао 13.10. ја сам дошао у Шид тамо на вашар и тамо сам узео униформу, задужио пушку и отишо камионом за Ловас. Тамо сам дошао у Ловас, кад сам дошао у Ловас онда ми је командир милиције био неки крупан висок човек имо је црне бркове, значи он је био командир милиције и он ме примио у тај, како да кажем, резервни састав милиције. И ја сам тамо био обезбеђиво зграду, чуво сам зграду, био сам тамо у резервном саставу милиције. Ја нисам био у територијалној одбрани, ја сам био значи у резервном саставу милиције, обезбеђиво сам зграду значи тамо сам чуво само зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све што бисте имали да нам кажете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Могу да кажем да је Зоран Калањ затворио овога Ђуру оног, како се зове, не могу се сад сетити како се зове, Ђуро, фотограф онај, ја мислим да има ту у изјави да пише, е он је затворио њега у његовог брата подрум где је била иста кућа тамо, значи затворио га тамо и тамо је бацио бомбу. Да ли је тај Ђуро жив, фотограф или није ја не знам ништа, значи то је Зоран урадио. Могуће рећи да је војна команда била тамо испред милиције овамо била и тамо, ту је значи била војна команда. Могу рећи да је Љубан Деветак био директор задруге тамо, да је био коректан човек значи био коректан човек никог није задржао, тамо нико није био задржан нити је био затвор тамо уопште, него доље су били кревети где смо ми спавали у станици милиције су били кревети. Значи није био затвор није постојо, значи нико није затваран, ништа није било. Тај Милан, Милорад, како се звао, ја сам то реко, не могу се сетити да ли је Милан или Милорад, он је мени наређиво да ја дођем да доведем на саслушавање, значи и информативни разговор. Ја сам само приводио на информативни разговор и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто да нам кажете или да Вам се постављају питања?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја што се сећам то се сећам, двадесет година је прошло, ја се за двадесет година не могу сјетити, мени може поставити ко год хоће питање али ја за двадесет година се не могу сјетити сад шта је било и шта се десило. Мени може поставити ко хоће поставити питање али ја се не сећам, ја што се могу сјетити сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја остајем при изјави како стоји у изјави и ја сам реко ја сам дошо да се јавим овде и остајем при изјави како стоји у изјави али ја се за двадесет година не могу сјетити, ја се не могу сјетити за годину дана шта је било а не за двадесет година. Значи ово што сам давао то сам давао и стојим иза тога и нема проблема ја ћу потписати да стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите да мало објасните то како сте постали добровољац, како је дошло до тога да одете у Шид?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Дошо лијепо. Ја сам имо једног комшију који је смо сједили заједно у кафани увече, ја сам то већ навео тамо, и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

он је мене пито да ли би ти ишо да будеш добровољац да би ишо тамо да идеш са мном. «Ђе идемо», «Идемо у Шид».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај комшија?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Калањ Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Калањ. И?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И ја сам кренуо са њим, дошао сам тамо, отишо сам као што сам реко да сам узео униформу, задужио оружје, отишо у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је дао наоружање, од кога сте задужили?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам отишо тамо у касарну откуд ја знам ко је био тамо, ја сам тамо узео униформу и узео наоружање, ја пре двадесет година се не могу сјетити ко је име и презиме сад ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у истрази да је то био Бастаја.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То је речено али ја кад сам давао тад изјаву кад су дошли по мене, кад су они по мене дошли да ја идем у милицију у Апатин пет сати, ја сам био у депресији, ја не знам ни шта сам ја причо, ја не знам ништа, мени је то било у томе моменту, ја не знам шта сам причо, ја сам био у депресији, ја не могу се сјетити шта сам ја реко. Нисам ја причо безвезе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли и у истрази.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет кажем, двадесет година је прошло, двадесет година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све ја разумем, тамо сте били шокирани у МУП-у, а у истрази сте исто рекли за Бастају, откуд сад то?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Можда сам ја реко тако, откуд ја знам, ја кажем опет не знам, опет причам да је то прошло већ и ове три-четири године је прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да остајете и при тој изјави поред осталог.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То сам ја испричо, ја то стојим да сам ја испричо то али сад не могу ја рећи исту изјаву након четири године и након петнаест година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тачно тад испричали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Питајте Ви, није никакав проблем, али ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми где сте из Шида отишли, јесте ли право отишли у Ловас или сте ишли у неко друго место?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ишли у Товарник?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Кроз Товарник смо прошо и отишо у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли свраћали негде у Товарнику, јесте се задржавали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па можда сам био сат, два времена па сам отишо за Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тамо с неким разговарали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте, добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Отишо сам у Ловас и у Ловасу одма отишо у резервни састав милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми објасните како је дошло до тога да дођете у резервни састав милиције? Ко је то одредио? С ким сте у вези с тим разговарали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја кад сам са Зораном кренуо и отишо из Шида прешли у Товарник и дошо у Ловас, значи онда кад сам дошо тамо тај кажем Милан, Милорад, како се зове, кажем крупан човек, крупан, висок, црне бркове, он је реко, би ли ти био у резервном саставу милиције, ја сам реко хоћу да будем у резервном саставу милиције. И тамо сам био у резервном саставу милиције, значи био сам тамо од првог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је с тим у вези имао нешто и Љубан Деветак кога сте поменули?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези тога да будете у резервном саставу милиције?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Љубан Деветак он је био директор пољопривредне задруге тамо, мене је овај примио кажем тај црни с брковима, Милан, Милорад, како се зове, откуд ја знам, он ме је примио и ја сам био тамо у резервном саставу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад кажете Милан или Милорад?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да. Ја се не сећам да ли је Милан или Милорад, знам да је, зато сам и реко нисам сигуран да ли је Милан или Милорад, значи нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И докле је тај био командир милиције, је ли он све време био док сте Ви били тамо у резервном саставу? Докле сте Ви остали прво ми кажите?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам био од 13.10.1991.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: До мислим шести да је био мјесец 1992., а тај Милорад је погинуо, тај крупан човек што је тај Милорад или Милан, није битно, углавном он је погинуо негде око 23-ега, при крају мјесеца десетог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је после био?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: После су дошли из МУП-а из Србије дошли су милиција из МУП-а у једанаестом мјесецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Милан Девчић?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ко је Милан Девчић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не знам, ја тог човека не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, нисте га видели?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да је он био командир милиције у неком периоду када је овај погинуо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да је Милан Девчић био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам чуо само да неки из Вуковара каже неки СУП-овац да је био тамо, да је радио у Вуковару па да је он дошо да је замјенио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта кажете шта је био Љубан Деветак?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Он је био директор задруге, пољопривредне задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У свом исказу у истрази сте рекли да је био командант села.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет причам и опет једну ствар говорим да сам ја био у депресији, ја не знам шта сам причо тада, то је било у томе моменту, ја сад могу да се сјетим, неке ствари сад сам се сјетио. Ја нисам тад се могло сјетити јер то је мени дошло изненада и одвели ме тамо испитивали ме, ја сам био у депресији, ја не знам уопште шта сам причо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да се сад сећате, а онда нисте могли.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: После је мени прорадио кликер па сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало, онда сте се сетили тада је био командант села, а сад се не сећате. Тамо сте казали да сте то чули од Зорана Калања и да се Калањ договарао са Љубаном.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет Вам кажем шта је, а Ви саде можете питати шта хоћете, ја кажем прошло је времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно је мени, ја Вас питам шта хоћу, је ли Вас

неко инструктирао да сад другачије причате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви имате свој став очигледно да нећете да испричате оно, а кажете.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја причам оно што се ја сјећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да остајете при оном исказу.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Чекај, ја оно што се сјећам ја то причам, ја то причам. Ја не могу сад нешто да говорим оно што се не сјећам, ја се сјећам овога чега се сјећам и ја то причам. Не можете ме убедити након двадесет година да ја могу рећи оно што није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро сад, 2007. сте се сећали једног, а данас се сећате другачије. Мислим ја, је ли Ви тврдите да се сад боље сећате него 2007.?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па нормално, ја сам размишљао, размишљао и неких података се сјетио, зато сам реко оно што сам се сјетио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Давали сте исказ у МУП-у па сте касније ишли код истражног судије, јесте ли онда размишљали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Је ли можете Ви замислити да сам ја пет сати даво исказ у милицији, да сам ишо код овога исто тамо након три-четири године и тамо сам причо исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, јесте и тада размишљали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И након четири године прошло је да се ја сјетим сад шта је било, шта сам ја реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То и ја Вама сугеришем да није нормално да се сад боље сећате и Ви сами кад ово објашњавате кажете да сад више не можете да се сетите, а сад кажете да је ово што данас кажете да се боље сећате, то је апсолутно немогуће, знате.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ви како сматрате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Различити искази, ја то морам да Вам предочавам. Шта кажете који је Ваш задатак био, јесте привођили цивиле? Сад сте поменули, кажете на информативни разговор.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам реко да сам ја доводио на информативни разговор, да сам ја доводио тамо цивиле и ти су цивили били пуштени кући, значи нико није био задржан, нико није био малтретиран, значи нико ништа није радио, значи само испитан и пуштен кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми колико сте тако привели цивила, да ли се сећате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд се ја могу сјетити, откуд се ја могу

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

сјетити колко је пре двадесет година колко сам ја довео цивила, откуд се ја могу сјетити, не могу се ја сјетити да ли сам довео једног, пет, десет, откуд ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код истражног судије сте казали да сте више пута привођали цивиле сваког дана, па каже «укупно 20, 30 можда и више».

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет кажем, не могу ја да гарантујем колко сам ја довео, ја сам само доводио на информативни разговор, они су били пуштени кући, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је наређивао да доводите цивиле?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па командир милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је испитивао те цивиле?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Командир милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте помињали да је и Љубан испитивао, казали сте водио Милан у ту канцеларију где је Љубан па Ви закључујете да је и он испитивао.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет Вам тврдим да је двадесет година прошло. Ја сам био у депресији кад сам ја причо, ја сам мого да кажем било шта у томе моменту али ја кажем опет да они су мене извели из кафане и одвели тамо и пет сати држали. Ја сам се препо, ја сам био у депресији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас само немојте да причате и понављате нешто што нема везе са оним што ја Вас питам. Ви сте били у депресији кажете кад сте давали изјаву у МУП-у, а ја Вас питам у вези оног што сте дали код истражног судије, ту нисте рекли да сте у депресији.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И тамо сам ја исто добио трему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је радио истражни судија да бисте Ви имали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ништа, само ме пито и испитиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само питао?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, и пито јавни тужилац тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је довело до Ваше депресије ако сам разумео то што Вас неко пита.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли сад у депресији кад Вас ја питам?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И сад сам у депресији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад сте у депресији?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И сад сам у депресији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не осећам се добро, у депресији сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте неки случај кад сте испред школе видели групу од двадесет-тридесет постројених Хрвата и неког добровољца који су ту били, да ли се сећате тог случаја? Помињали сте у изјави овој што кажете да сте под депресијом у МУП-у да су ту били «Аждаја», «Таки» и «Аца Коњ».

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То се ја не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не. То се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате ко су «Аждаја», «Таки» и «Аца Коњ»?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, сад кад би видио не бих знао ко су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте онда знали да поменете баш, то су надимци?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет кажем да сам ја сам био у резервном саставу милиције, ја нисам био у територијалној одбрани, ја сам био у резервном саставу милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то ја разумем, а за шта су добровољци иначе били? Где су они били?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте добровољац, је ли тако?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам био добровољац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви и Калањ сами дошли у Ловас или још са неким заједно?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја смо и Калањ дошли сами у Шид, значи у касарну тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али после у Ловас јесте ли сами стигли или још са неким?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па била је још нека група са нама ишли тамо исто са камионом тамо где су нас одвезли доље у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли и то били добровољци?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па ваљда вероватно добровољци, војске није било тамо, све добровољци били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли знали нешто о њима, јесте ли упознали неког од њих?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па од тих добровољаца с којима сте дошли или с којима сте тамо били?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам њих видио тада, а сад их не би никад позно, јер опет причам да је двадесет година прошло, да не би их сад позно, сад да би их гледо овако не бих позно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми у резервној милицији тој како сте Ви били у тој милицији, је ли био још неки добровољац?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој милицији, у станици милиције?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па било, вероватно да је било још са мном, неколко људи још са мном било исто. Нисам ја био једини сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам имена њихова, ја се сећам имана њих који су не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било и мештана у тој милицији?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није, ниједан?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта знате о догађају на минском пољу?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Какво минско поље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неки догађај?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ништа?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Узећемо у обзир све ове Ваше одговоре. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Илићу, ја сам Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Деветака и Девчића. Да ли можете да ми мало прецизније кажете до кад сте остали у Ловасу, јер по изјави из истраге кажете да сте били четири месеца, а данас кажете до шестог месеца 1992.?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам био од 13.10. до 01.06.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: 1992.?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: 1992. тако је, то имам у војној књижици уписано и тако ми се води да сам био у резервном саставу милиције.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И како Вам се води у војној књижици, извините, боравак?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У резервном саставу милиције да сам био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А овај догађај о ком сте говорили са Вашим комшијом Зораном Калањ и подрумом тог мештанина где је бачена бомба, да ли можете да ми ближе кажете када се то десило?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па то се десило кажем ти, то ето од 13. можда до 23.10.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У тих првих десет дана кад сте били?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, на пример, ето тако, кад је Зоран отишо тамо и затворио њега и бацио бомбу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли Ви били присутни?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам био са Зораном тада.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Тада?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како се нашао тај човек у том подруму?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Зоран га затворио, јер он је волио пити, ходати по кућама, значи волио је пити, можда је био и попио, шта ли, он је њега ухватио ђе је он Хрват и ставио га тамо и затворио га.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам Вас детаље око овога зато што тај фотограф о коме Ви говорите он је био сведок овде и он мало другачије говори о Зорану као неком ко га је спасио.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Зоран да је њега спасио?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, ја сам био са Зораном.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Тад кад се то десило?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, то ја тврдим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте Ви били у селу када је дошла нека војска мађарске националности?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Мађарске? Не, ја сам био само кад је дошла војска из Крагујевца. Значи мађарска није ниједна била кад сам ја баш био у том моменту, није, него из Крагујевца је била војска који су били територијална одбрана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми објасните где сте виђали оптуженог Љубана Деветака?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Љубана Деветака да ли сте и где виђали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Љубана Деветака сам видио кад је, он је с оним спаво доље где је било у тој згради ђе били кревети доље ђе је милиција спавала тад је и он са нама спава исто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете ту кућу о којој говорите где је милиција да мало ближе опишете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ође је била овако кад се иде доље спушта, доље је била рампа овако. Овде је била кућа ђе је била та територијална одбрана, а овде је била милиција ђе смо ми били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим колика је та кућа, је ли то приватна кућа или је то и раније била зграда милиције? На то мислим.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја не знам да ли је била станица милије, да ли је била кућа, углавном то је значи ми смо овде били, овде је било ово, а ово се доље спуштало кад се иде, значи доље је рампа била. Не могу се ја сад сјетити пре двадесет година шта је било и како је било и која кућа и чија кућа. Да ли је приватно или је зграда била, откуд ја знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми ова депресија о којој говорите, је ли то Вама дијагностификовано као проблем, сад извинте не морате да одговорите ако нећете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја да кажем прошли пут кад сам требо 22-ога доћи мени је позлило, значи тад нисам мого да дођем. Значи то је мени како да кажем, позли ми некада, врти ми се у глави, значи депресиван, некада тако, ево ја и сада рецимо причам а не осећам се најбоље, значи не осећам се најбоље али сам дошо да не би испало да ја нисам, да бјежим ја. Ја сам посло прошли пут ту допис и видели сте колики ми је притисак, каква је болест, шта је болест, ја сам то све на ратишту добио тако да и сад ово што причам исто ја не знам да ли пола причам тачно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Али сам одазво се и да кажем нешто.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине, ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића, ја бих Вас питао пар питања. Око ових записника Ви сте се изјашњавали да око овог записника у МУП-у и овог код истражног судије, питао Вас је тужилац на почетку да ли остајете при тим изјавама, да ли Ви имате те записнике у писменој форми, да ли их поседујете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Код себе?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Генерално да ли их имате уопште?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам нико дао?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците да ли се сећате Ви садржине тих записника?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет, ја не знам, опет кажем можете Ви мене питати стотину вас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, само просто да ли се сећате или не сећате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не сећам се, кажем двадесет година је прошло.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, па што сте онда рекли да остајете при тим изјавама ако се не сећате тих изјава?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ово што сам ја дао ту изјаву, значи дао сам у депресији, дао сам, судиница питала да ли ја стојим према томе, ја ту остајем, кажем опет.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, полако, немојте се потресати, полако ћемо то. Кажите ми молим Вас Ви сте у истрази, ја ћу Вас подсетити, говорили о томе да су Вам предочаване и некакве фотографије, јесу ли Вам предочаване и ко Вам је предочавао те фотографије?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Те фотографије су ми предочила два инспектора који су били тамо кад су ме ухапсили и испитивали, али ја сам али ја се не сећам ни једне.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми јесу ли тражили од Вас шта да препознате лица с тих фотографија?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, да ли познам то, то, то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви познали неког од њих?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесу ли Вам можда они рекли ко су та лица поименице?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не. Само су рекли мени каже «познаш овог, овог, овог, овог», не познам никога и не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате зашто, то је мало збуњујуће пошто у записнику који сте Ви потписали ако ја могу судија да предочим да потврди потпис евентуално, је ли ово Ваш потпис?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ту нигде не пише да су Вам некакве фотографије предочаване.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Само су ми овако ставили ево овако, да ли познаш овог, овог.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, али у записник би то требало да буде унето, добро. Реците ми, рекли сте да су Вас из кафане дигли то вече.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли дуже седели у кафани? Извините мало, јесте ли попили?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јесам, попио сам можда два пива и онда сам у томе моменту отишо и тамо сам онда био и тамо сам причо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а кажите ми, кажете да сте испитивани пет и по сати, овде има једна страна изјаве ако се изузме она капа горе то нема везе, па шта сте Ви то причали пет и по сати што је ушло на само једну страну, да ли знате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ево овако, сад дође на пример пита ме и ајде сјети се нечега. Ја кажем не могу се сјетити, не сјећам се. «Е имаш 15-20 минута па се сјети», па онда се сјетим нешто речем, онда опет прође једно пола сата, «Сети се опет» и тако, е зато је то трајало мало дуже, зато што се ја не могу сјетити, ја сам реко да се не могу сјетити свега.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Вас неко нешто подсећао кад Ви нисте могли да се сећате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па подсетили ме на пример ајде отприлике каже е овако је ли се ишло у Ловас, је ли се ово, је ли се оно, онда ја кажем и тако, ето.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли они спимињали нека имена ти полицајци Вама?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим вас јесте ли тамо давали некакву изјаву, јесте ли тада говорили о томе да познајете Ступар Славка?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Где?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У полицији јесте рекли да га знате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, нисам ја реко да познам Ступар Славко, можда су они дописали, али ја нисам то реко.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу да Вас подсетим пошто Ви нисте добили кажете тај писмени записник, каже овако - «у Шиду је тада била једна група добровољаца чији командант је био Славко Ступар из Пазове. Са њим је био и човек који се презивао Бастаја. Ја и Зоран Калањ смо одлучили да се придружимо тој јединици, заједно смо отишли с њима у Товарник», јесте ли Ви то изјавили?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Вероватно сам изјавио, зато опет кажем, ту је мој потпис, ја оно што сам изјавио ту је и све написано.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А Ви се само данас не сећате тога? Значи Ви не негирате ништа из овог записника?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Како негирати, ја сам потписао то што је дато, потписао сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако реците, да не губимо време. Кажите Ви мени онда овако, кад сте мало пре споменули ову војску из Крагујевца је ли ту било неких официра, знате ли ко је командовао том војском?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ту је долазило, неки официри су долазили исто онако неки висок, крупан, носио је ту чин, да ли је био потпуковник, пуковник, како се звао ја немам појма и неки војна полиција, како, војска која је носила беле опасаче.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су они били у пратњи тог официра?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У пратњи да тог официра, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте Ви то њега виђали? Којом приликом?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па ја овде чуво зграду а овде он пролази туда, кажем овде била зграда нашег министарства, а овде је била команда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И где иду они? Где онда иду они?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па ишли су тамо према.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел сте то видели можда?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Селу тамо, шта ја знам куд су ходали они.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А одакле су изашли? Јесте видели бар то? Одакле долазе?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Из команде, овде била команда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Из војне команде јел тако?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Војна команда, одакле, ово је било овде од милиције, овде је било овде од команде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас овај печат што имате, Ви кажете у књижици овој војној да сте били резервни састав полиције. Ко је Вама ставио тај печат? Шта пише на печату? Да ли се сећате и?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Печат?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па то ми је ставито тамо кад је овај био дошо што тамо био заменик командира. Тај погинуо Милорад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је он ставио печат? Да ли јето печат полицијске станице? Чији?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Пише тамо, има четири печата овако, један, два, три, четири печата ударена. Само нисам ја понио војну књижицу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли пише која је то полицијска станица на њему или шта пише на њему?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Пише Ловас тамо, полицијска станица Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То сам могао и донети да покажем али нисам понио са собом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми да ли је било тенкова у Ловасу кад сте Ви били тамо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Тенкова?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. Да ли сте приметили негде тенкове неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то не улази у записник што машете главом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, морате да кажете извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није било? А кажите ми јесте ли приметили да су неки људи носили некакве ознаке на одећи које нису војне природе?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Тамо који су били долазили, само ови од старешина који су долазили они су носили ознаке.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја питам од цивила, да ли су цивили на неки начин били овај обежени?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нем ја се не сећам, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли куће неке биле на неки начин обележене?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да се Ви сећате.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А где сте Ви живели? У чијој кући? Код кога?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам у станици милиције тамо чувао доле, спавао доле, значи ди је био затвор доле је био кревет и доле смо ми спавали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико вас је спавало доле?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па сад не могу се сетити да ли је било 10, 20,

30, 50 како се ја могу сјетити колико је било, откуд ја знам колико је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А по чему сте Ви запамтили тог овај Ђуру Антоловића, тог који је био повређен фотограф тај о коме говорите? Шта се дешава онда с њим после његовог повређивања? Кажете овај је бацио бомбу јел тако?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам њега упознао овако, ја сам га упознао и кажем Зоран га одвео тамо и затворио га.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте га упознали?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па у селу тамо, где ћу га упознат него у селу?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим којим поводом? У кафани? У станици полиције где?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У селу кад смо били тако ишли по селу и тако и каже ја сам фотограф и тако сам се упознао са њим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми шта је било са тим човеком кад је ту бачена бомба? Кажете да је тај Зоран бацио бомбу. Да ли је он био рањен? Тај фотограф.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја појма немам да ли је он жив, да ли је рањен, да ли је, шта је било, само знам да је он њега затворио, бацио бомбу и он је окренуо се и отишао и ја сам отишао. Шта је са њим било, ја не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли познајете Ви Милана Радојчића?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Илићу.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Добар дан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Бранко Лукић. Имаћу само неколико питања за Вас. Молим Вас да се сконцентришете на јутро када сте стражарили испред полицијске станице и видели како кажете у својој изјави око 9 часова, да је постројена једна група од 20-30 Хрвата. И кажете да је са њима било 6-7 добровољаца, те спомињете Зорана званог «Аждају» који је висок и ћелав. Сећате ли се тога догађаја сада?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет Вама кажем и опет.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Немојте, извините. Станите, станите. Немојте да понављате да се не сећате.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам ове све што сам давао, давао сам у депресији. Значи, ја сам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само мало, само мало, станите. Како у депресији можете тачно да се сетите имена и надимка човека?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја могу да сад кажем рецимо сада кад причам ја могу да кажем нешто што није истина, значи, ја нешто кад причам, значи могу да причам без везе. Значи, ја нисам сигуран.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Станите, станите. Нисте причали без везе. Везали сте име Зоран за надимак «Аждаја». Зоран је имао надимак «Аждаја». Значи, није без везе молим Вас. Није без везе, врло логично је везано.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Могао да кажем Зоран Петровић.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Могли сте, али сте рекли «Аждаја». Рекли сте «Аждаја».

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јел ја нисам био.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само станите. Данас сте рекли да нико у МУП-у Вам није сугерисао имена, да сте их сами говорили. Дакле, сами сте рекли Зоран и сами сте рекли «Аждаја». Молим Вас сконцентришете се. Сетите се тога догађаја јер имам неколико питања с тим у вези да Вас питам.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Питајте, само питајте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Описали сте га као високог и ћелавог. Сви га описују као високог и ћелавог, значи имамо Зорана «Аждају» који је висок и ћелав. Врло логично и консистентно. Описали сте човека, дали му име, дали му надимак. Немојте сад да ми причате да се не сећате. И да сте тад, станите, и да сте тад били у депресији. Него ми одговарајте на питања и сконцентришете се и сетите се догађаја као што сте га се сетили раније. Станите, сад ћу да Вас питам. Да ли сте Ви видели да је он постројавао те цивиле?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У својој изјави у СУП-у сте рекли да сте видели да их постројавају. Рекли сте да сте видели да их постројавају. Шта је тачно?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја кажем ја нисам био тамо, ја сам био у резервном саставу милиције и чувао сам ја зграду и обезбеђивао зграду. Ја немам везе са територијалном одбраном.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Одлично. Тако сте и рекли и овде. Чувао сам зграду, стајао испред зграде и видео Хрвате цивиле и видео добровољце и како их постројавају. Управо тако сте рекли.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не могу сад да идем одавде до оне зграде тамо да видим, али кажем опет се не сећам шта сам причо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не говорите истину данас. Не говорите истину.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Није добро. Треба да говорите истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим, па не можемо тако да. Адвокат тврди њему да не говори истину. То ће суд да цени.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Он каже добро кад му ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Он каже добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па он виче добро, шта ћу ја свађати се?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте видели добровољце да одлазе са тим цивилима?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У својој изјави сте рекли да сте видели да одлазе са цивилима. Ко је отишао са цивилима то јутро?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Где?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кад су постројени.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам ко отишо? Да се ја сјећам ко отишо и кад је отишо и ко је ишо, откуд ја знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У својој изјави сте објаснили ко и где иде.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја кажем опет не могу се сјетит, не знам, Ви тврдите контра, ајд питајте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Па ја хоћу да Вас питам али да ми кажете истину.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па ја говорим истину. Ја што се сјећам говорим истину а што се не сјећам, не сјећам се и готово.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли лагали раније када сте давали свој исказ?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Говорили сте истину?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја увијек говорим истину.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље од бранилаца? Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић. Бранилац окривљеног Димитријевић Јована. Ја ћу се наставити везано за овај део Ваше изјаве који Вам је колега предочавао па сте у својој изјави дали нека објашњења за неке ствари. Ја Вас сада питам да ли је било војске са тим Хрватима, мештанима, поред те колоне која је

кренула негде.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Војске? Није тамо била војска.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Молим?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није тамо била војска.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није била?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где тамо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па у Ловасу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У Ловасу уопште није било војске?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није било војске тада.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тада? Кад су ти у колони ишли?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Ви знате да имамо силне сведоке војнике да не кажем све мештане села Ловаса који кажу да је у то време била војска, више војске, разне војске и тако даље. И сама војска то каже.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја тврдим да је била војска из Крагујевца дошла та војска, војска из Крагујевца била. А није била ЈНА она како да кажем, то су можда били добровољци, територијална одбрана. А није била ова војска, резервни састав или како да кажем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је територијална одбрана резервни састав или није? Територијалци ови, резервисти не? Не знате ништа? Добро. Не знате, она војска није била.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Кажите ми само још ово. Извините, само сад испустила сам ово питање. Да, рекли сте да сте 13-ог дошли у Ловас.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У Вашој изјави спомињете да је неки, неки погинуо добровољац из Ваше јединице када сте улазили у село било је неког пуцања и том приликом је погинуо један добровољац из наше јединице. Јел то беше тог 13-ог?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: 13-ог сам дошо тамо, то је можда било рецимо 15-ти, 20-ти, није битно, само углавном тад је било у томе времену.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Погинуо? Приликом уласка у село?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Шта сте мислили на то приликом уласка у село наше јединице? Јесте ли ушли са већим бројем људи

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

унутра или само Ви и комшија?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, било је још једна група била са нама.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је било пуцања?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, да, да. Било је после пуцања значи и тај је и погинуо.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И тај добровољац један погинуо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Један је погинуо да и тад је био.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А тврдите да је то било 13-ог?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, 13-ог сам ја дошао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А Ви ово причате само да је било пре или после овог кад сте дошли?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: После 13-ог. Значи, ја сам 13-ог дошао у Ловас.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: А то је било касније јер овај тај Милорад што је био, тај како би рекао тај што је био млађи, носио је браду, при крају мјесеца десетог, он је погинуо. Значи, он је погинуо и тад је тај погинуо, тај што је био добровољац погинуо кад смо ми чистили економију.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Ви судија оцените ово питање а ја ћу га поставити. Да ли је господин јутрос конзумирао алкохол?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека каже.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја то питање постављам због непосредне близине па зато само питам. Хвала. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени Деветак Љубан. Добар дан.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми молим Вас господине Илићу јел сте Ви дошли са родитељима као дете у Апатин? Да ли сте одрасли у Апатину?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, ја сам у Босни одрастао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Према микрофону, нема потребе према оптуженом Деветаку.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са колико година сте дошли у Апатин? Опростите.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Кад сам завршио армију, значи 18-19 година, колико је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Реците ми молим Вас да ли сте

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Ви познавали Радованац Душана овај из Апатина?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па колко знам, тај знам једнога да би имао бркове, то тај неки.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Крупан? Крупнији од Вас јел тако?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да. И има бркове.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има бркове. Да ли је он био Вама старешина у Ловасу?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да. Он, Радованац и Милошевић. Њих двојица били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Е хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Оптужени Жељко Крњајић. Питао бих господина Илића да ли мене позна?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Друго питање. Кад сте Ви и господин Калањ ишли горе према гробљу где станује господин Антоловић.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сте успут или Ви или господин Калањ пуцали у једну кућу? Убили пса једног?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То је радио Зоран.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, у једној кући је убио пса.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, то је Зоран урадио.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А да ли је улазио после тог убиства пса да ли је улазио у кућу?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Зоран?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па јесте улазио у кућу.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А да ли је ту убила једна жена?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јесте, Аница се звала.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Аница Лемуновић?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да. Она близу овога потока, па он ту је овај становала и њу је Зоран убио због тога што је рекао да су јој синови били у Зенгама.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, Зоран?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Окривљени Николаидис. Јел

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

познајеш мене? Овај, да ли си учествовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не улази у записник махање главом.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Добро, то ми тако навика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Морате да одговорите. Питао Вас је оптужени да ли га познајете? Одговорите.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Рекао сам да га не познајем. Значи, прошло је двадесет година, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли, него сте овако главом вртили а то мора да уђе у транскрипт.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А тог Ацу што спомињеш Ацу Коња? Да ли си онда познавао тамо у Ловасу?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не сећам се. Не сећам се кажем опет, говорим не сећам се зато што је дуго времена прошло и сад кад би дошао тај, ја га не би можда познао. Не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си учествовао у нападу на Ловас? Или ослобађању?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, ја сам био у резервном саставу милиције, тамо сам овај кажем доводио на информативни разговор.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Куда си дошао у Ловас? Којим путем?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Или на Товарник и Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Путем, колима све?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па војним возилом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Значи, пешке ниси ишао уопште?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, нисам ишао него ишао сам са возилом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И човек који је био с том је погинуо ту кад си ишао?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, он није погинуо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Него?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Он је је у Сарајеву погинуо Зоран.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не Калањ.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Него?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Него овај други што га спомињеш.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Тај је на економији горе погинуо и тамо је било чишћење, тамо сам ја ишао, тамо је чишћење са оним командиром милиције.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А тај што кажеш да је погинуо, тај овај на тој економији тај што кажеш да је командир милиције. Мало пре си рекао да ти је он ударио онај печат. Како је могао да ти

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

удари печат кад идеш кући и то да си био тамо, кад је погинуо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја причам да је био човек заменик тамо, рекао сам да је неки из Вуковара, да је он радио у МУП-у и тај ударио печат имам војну књижицу, имам доказ, значи само нисам понео ту војну књижицу да покажем, требао сам је понет да видите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја сам слушао кад си рекао господину браниоцу кад те питао да ли имаш печат за тамо да си био све и ти си рекао да ти је командир милиције тај што је.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не може он мени ударит кад је он при крају месеца десетого погинуо а ја сам био до 92.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: То ја знам да не може али ти си рекао после да ти он.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, нисам ја рекао тада ја сам рекао да сам добио печат до 1.6.92. тај ми је ударио печат, има тамо у књижици.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је Бастаја тај што га спомињеш?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не знам ја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па што га спомињеш онда?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја? Опет ја причам да сам ја даво изјаву у депресији и да сам био, да сам отишао из кафане, одвели ме тамо 5 сати.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Прво, ниси био у СУП-у 5 сати него 3 сата. Има кад си почео кад си дао, овај кад си завршио. Значи, пише од 13 до 16 часова. Значи и то си ти потписао.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: 5 сати сам ја био тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А у депресији си изгледа сада овај, ти овде спомињеш код истражног судије, значи, тамо није било милиције, није било никог, ти причаш сам. Значи, нема депресије, опет исто спомињеш. Све исто, Славка Ступара да ти био командир.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Командир био Славко Ступар, ја нисам у територијалној одбрани, ја сам био у резервном саставу милиције који ми је био тај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Пре него што си прешао у резервни састав.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, не, ја сам одмах чим сам дошао тамо ја сам отишо у резервни састав.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Док си дошао до резервног састава, ко те је водио у Ловас?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам ко је ишо са мном тамо, возили

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

неки тамо знаш група била, ишли смо тамо у Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како си дошао до те групе?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Задужио оружје, сео у ауто.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како си пришао тој групи питам?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па Зоран је то нешто тамо радио, договарао, ишо, узо униформу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па то си управо лепо објаснио овде. Да је причао са Бастајом и са Ступаром.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам с ким је он причао. Он је причао и казао, идемо у Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Знао си, овде си лепо знао баш како је било. Ове изјаве што си дао, уопште није у депресији. Ове су тачне изјаве. Ово је све тачно што си рекао.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја ти кажем да сам давао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Где си сада седео пре суђења?

Сада пре него што си ушо овде?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Седео тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: С ким?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Са овом женском тамо седео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А Ступара јел си видео?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ниси?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ни пре овога?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не. Не знам, не, нит га знам сад, сад га не би познао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Кад је Калањ то урадио, кад је бацио бомбу и кад је убио ту жену.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ти као милиционер што га ниси ухапсио?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Како ја да ухапсим некога кад ми не нареди? Треба да ми нареди па да ја хапсим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Али ти си видео убиство, видео си бацање бомбе, ти си милицајац.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Чекај, ја не могу хапсит ако мени није дозвољено да ја њега хапсим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А јел си рекао командиру да је то урадио?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јесам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И шта ти је рекао? Пусту га.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Други дан он је побегао из Ловаса, Калањ побегао, узео кола и побегао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Што то ниси рекао овај у овој изјави?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам, ја ту опет говорим да се не могу сјетит човјече, 20 је година прошло, не могу се ја сјетит свега.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ти си се лепо сетио свега.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам се ја сетио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Све је тачно.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам кажем ти, не знам, не сећам се, 20 година је прошло, није то да је то годину дана, него 20 година је прошло. Можда сам ја нешто и тачно рекао, шта ја знам, кажем не могу се ја сјетит свега, ко ми верује верује, ко не верује, немам ја ништа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Госпођо председавајућа имам само примедбу. Ово је све тачно што је рекао чак и ово одвођење људи, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које што је рекао? Где и када?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Код истражног судије и у СУП-у. И одвођење људи кад је видео мене са тим људима, то је тачно. Само не, то су били ти та друга група која је ишла у затвор. И то је тај човек кога спомиње Љуба Јелић, све тај Апатинац високи. Њега спомиње Љуба Јелић и они су те, као што су одвели тог фотографа у подрум, они су водили после по подрумима те који су нестали Љуби Јелићу из затвора. Значи, иста та екипа. Јер ту смо ми одвели њи вратили назад и после су тог и идућег дана нестали. Иначе, ово друго све је тачно. То сад што се прави блесав, то је друго. Овде он изиграва, дозвољавају му да изиграва лудака, није уопште луд. Све је испричано и стварно све је тако. Као и оно јуче, све испричано, али јуче дошао ту и неће. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оптужених више нико нема питања?

Господине Илићу ја ћу само да Вас подсетим на страни 17 кад сте давали изјаву истражном судији 10.7.2007.године, не истражном судији него на питање адвоката Здравка Крстића да ли је сведоку познато да је постојала задруга, нека економија тамо и ко је био директор те задруге? Ви сте рекли «е то не знам». А данас прва Ваша реч је била везана за Љубана Деветака да је он директор

задруге. Хоћете суду да објасните одакле сад ова разлика?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја Вам опет ја причам, да се ја нисам сетио и да кажем сад сам неко вријеме размишљао кад сам добио позив и онда сам конто, конто, конто и онда ми дошло упамет како је дошао и онда се сјетио неких ствари. И онда ми дошло упамет да сам реко то да је он био директор задруге. Значи, дошло ми упамет, нешто сам размишљао прије неких 15-20 дана сам размишљао и дошло ми упамет да је тако било, сетио сам се неких ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на страни 4 записника из истраге говорили на питање истражног судије, Вама ко је издавао наређења. Кажете «па командант села је био Деветак а командант, командир милиције је био Милан».

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам рекао Милорад или Милан, јел нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавам Вам ово код истражног судије, па ми реците тада сте истражном судији рекли да је командант села био Деветак.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не знам опет како да Вам објасним. Ја кажем опет сам причао то сам причао, не знам али сам рекао да је командир био дал је Милан или Милорад. Е сад тај што је мени био командир милиције, то је био крупан човек, висок, са црним брковим, како се он звао, да ли се звао Милан, дал се звао Милорад, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас објашњење у вези ове разлике да сте тада истражном судији на више страна записника тврдили да је Љубан Деветак био командант села а данас одједном тврдите директор задруге иако сте у истрази тврдили да уопште не знате ко је био тамо у задрузи и да је постојала задруга.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па не знам, ја се тога не сећам. Не знам, не знам. Опет говорим, не знам. И не могу се сетити и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте на страни 5 записника код истражног судије рекли «ја сам доводио и Милан је водио горе код Деветака и они су испитивали, ја нисам присуствовао испитивању». Истражни судија Вас пита како сада Деветак да је био ту? Ви кажете «он је командант села». Је ли ово тачно што сте изјављивали истражном судији?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ако сам ја тако реко, онда тако али кажем опет не могу, јер ја сам реко Милан или Милорад, не могу рећ да Милан, него Милан или Милорад. Ја нисам сигуран, е сад се

испоставило то, то је био Милорад онда командир милиције. Он је био крупан, висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то испоставило мимо ове суднице или код испитивања код истражног судије да није Милан него Милорад. Где се то испоставило?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, зато ја причам што знам човека да га опишем какав је, значи онда није био Милан него је био Милорад. Ја сам рекао што сам дао у изјави Милан или Милорад, е сад кад је сам онај дошао до тог закључка да је он крупан, висок, има бркове, онда ми дошло у главу да је то био Милорад, да није Милан него Милорад. Е тако да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На страни 14 записника из истраге рекли сте по Вашем доласку у Ловас Деветак. Ви сте рекли «па ништа, питао је хоћу ли да будем у резервном саставу милиције, да му треба» и ја сам рекао «доћи ћу и прихватио сам тамо, скупили се били у резервном саставу и шта». Истражни судија пита «то ти је Деветак рекао?». Ви кажете «па да» а истражни судија поново каже «Деветак те питао хоћеш да будеш у резервном саставу полиције» Ви кажете «да». После тога, даље понављате да су Вас и Деветак и тај Милан питали да будете у резервном саставу полиције. Је ли то тачно?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет тврдим да Вам кажем опет, не можете рећи да сам ја реко да је Милан, ја сам рекао Милан или Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма вратите се Милан, Милорад. Предочавам Вам конкретне ствари. Јесу ли Вас Деветак и тај други за кога не знате да ли је Милан или Милорад питали да будете у резервном саставу полиције?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Мене у резервни састав примио тај човек што каже Милорад, како се зове Милорад. Е он ме је примио у резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Ја Вас сада питам с обзиром да сте истражном судији тврдили да Вас је и Деветак то питао, зашто сте другачију изјаву дали истражном судији?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет причам, не могу, не знам, не знам, ја више не знам шта да кажем, ја вичем опет да нисам овај кад сам даво, да сам тамо дао, да сам дао овамо. Ја не могу се сетити свега шта сам реко, ја сам реко што сам реко, ја више не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не можете да се сетите, а овамо се данас

сећате чак и имена неких Хрвата, Ђура, па сећате се име.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, не, Ђура, ја знам тога фотографа то ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анка, нисте спомињали раније нигде.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То има у изјави тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ђуру ни Анку.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Има, има. Анка има и Ђуро фотограф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја имам те изјаве. Нигде нисте спомињали именом ни презименом него само.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Антонијевић Ђуро јесте, Ђуро фотограф, има. Фотограф има, фотограф Антуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше изјаве коју сте дали у полицији произилази да сте учествовали у нападу на Ловас?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја ишао у напад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не. Не, ја сам био тог дана у резервном саставу милиције и до дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте чак и објаснили да сте неким камионима дошли.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То је кад смо дошли у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стигли до Ловаса и помињали сте улазак у село.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било неке пуцњаве и да је том приликом погинуо један добровољац.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали да је командант био Славко Ступар и тако даље и тако даље.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја опет кажем, Ви како хоћете, ја кажем опет шта је, како. Ја чега се сећам сећам се, не сећам се ничега и готово.

Ја што сам знао ја сам то реко, дао сам, а Ви сада изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте у овој изјави у полицији рекли «у станици је Хрвате испитивао Љубан Деветак».

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да Љубан Деветак испитиво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда сам рекао, не знам, можда сам рекао, не знам, ја опет кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за тог човека за кога сте се данас сетили да се зове Ђура, рекли сте на крају ове Ваше изјаве: "Љубан Деветак је касније забранио да било ко дира тог Хрвата", је ли то тачно?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Тачно, нико га није дирао, значи нико није смео њега дирнути тога Хрвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме је то Љубан забранио да дира тог Хрвата?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па рецимо, на пример милиција да га малтретира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: На пример мени, милицији да не сме дирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: На пример кажем милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема на пример, изјавили сте да је забранио. Коме је он то забранио?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Милицији ето да не дира никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем Вас шта кажете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Милицији да га нико не дира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милицији забранио?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да, да га нико не дира, да га не хапси, за ништа. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Немам зуба па се извињавам, не могу причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом периоду у коме сте и Ви били у Ловасу страдало је 69 људи.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То не знам. Што се тиче тога то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато да су били неки затвори у Ловасу у том периоду кад сте Ви били импровизовани?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није било затвора уопште, не. Затвора уопште није било, то тврдим и то стојим при томе увек, не и опет тврдим да само на информативни разговор доводе, пусте, сви су били коректни, значи пусте, разговор и пусте их кући, што се тиче са наше стране што смо ми доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли пуномоћници питања? Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је Вама показивао куће из којих сте требали да приводите Хрвате, из којих сте приводили Хрвате?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Командир милиције каже адресу иди ту и ту,

тај број, доведи и готово, на информативни разговор.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте и жене привођили на испитивање?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је још неко осим Зорана Калања кога помињете, бацао бомбе у подрумима?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, што се тиче тога не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је у Ловасу било спаљених кућа?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су Хрвати мештани морали да носе неке беле траке око руку и да ли су хрватске куће исто биле обележене белим?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не колико ја знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви ову ситуацију кад Зоран Калањ улази у ово двориште ове жене Анке коју сте поменули и убија пса, а онда и њу, у тој ситуацији да ли сте Ви то видели?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да је убио ту жену?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пса или жену да?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Јесам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Видели сте? А кажите ми како сте знали да и ко Вам је рекао да је њен син у зенгама тад?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То је Зоран рекао мени "Ја сам их убио зато што је син у зенгама", е то је он рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате како је он сазнао то да је?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам, откуд ја знам куд је он одвео, он је волео попити, водити по кућама, шта ја знам како је он сазнао и шта је сазнао, само је тако рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у саставу које јединице је био Зоран Калањ, је ли он био у резервном саставу у полицији или у територијалној одбрани?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја мислим у територијалној одбрани да је био, ја сам био у резервном саставу милиције.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте 01. октобра отишли у Товарник. Да ли се сећате ко је све са Вама отишао?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не сећам се. Ја опет причам да смо ја и Зоран отишли из Апатина тамо до те касарне, е касније сам отишао за Ловас. Ви мене питате сви исто питање. Ишла је нека група са

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

нама и дошли смо тамо у Ловас, ја сам отишао у резервни састав полиције, милиције, ови су отишли у одбрану. Тај дан је било, шта су они имали, то је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви час кажете редовни, час резервни?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То хоћу да кажем резервни та војска, ја кажем у резервном саставу милиције сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: И то сто пута понављам и сви ме исто питање питате, питајте сви 'ајде. Што се сећам сећам се, што се не сећам, не сећам се и готово.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли у Товарник где сте се сместили?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет кажем доле где је та зграда била милиције ту је био кревет, ту смо ми спавали, ту су нам дали ко год је ту спавао, значи ту је био кревет.

НАТАША КАНДИЋ: И шта се догађа ту у Товарнику, како проводите време, шта радите?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: У Товарнику?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У Товарнику нисам био, ја сам био у Ловасу, само прошли кроз Товарник и кренули за Ловас, тамо, кажем, у Ловасу сам био.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, кажете да сте 01. октобра отишли у Товарник?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: 13. октобра.

НАТАША КАНДИЋ: То сте рекли да сте 13. стигли у Ловас, али код истражног судије сте рекли да сте 01. октобра?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па добро, можда сам ја погрешно, зато кажем не знам, не сећам се, можда сам ја рекао тих 10, 12 дана разлике, ја вам кажем да знам, видео сам у војној књижици тамо да ми удари печат, значи 13.10. сам ја био и вратио се 06.01.1992. године, пардон 01.06.1992. године, значи био сам негде око 8 месеци. Ја вам то објашњавам стално али не могу објаснити. Кад сам дошао тамо одмах ме тај Милорад, како се зове, тај командир он ме примио у резервни састав милиције и тамо сам ја чувао ту зграду, обезбеђивао и тамо био.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да нам кажете око униформе, с којом сте униформом дошли?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Са зеленом униформом, а у једанаестом месецу сам добио плаву.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: У једанаестом месецу плаву униформу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, код истражног судије сте рекли да одмах кад сте дошли да сте скинули ту униформу и да вам је дата полицијска?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Онда он није добро написао. Ја сам рекао њему да сам у једанаестом месецу добио униформу.

НАТАША КАНДИЋ: То је аудио запис тако да има све оно што Ви кажете.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нека, ја кажем да сам у једанаестом месецу добио униформу плаву.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте данас описујући шта сте радили да сте доводили Хрвате на испитивање и да сте обезбеђивали зграду. Шта је био Ваш основни задатак?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Мој основни задатак је био да мени командир нареди "доведи ми тог, тог човека да ја човека испитам". Човек се испита, после се пусти и до виђења. Није било малтретирања, значи није било туче, није задржаван, није било затвора, није постојало ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А то кад кажете да сте обезбеђивали зграду, ко онда приводи људе када ви обезбеђујете?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нисам ја једини био, рецимо да приводим сам у тај камп.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је још био?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам, било је још тамо људи који су били у милицији, колико их је било не могу се тачно сетити, значи ако ја данас обезбеђујем два, три сата тамо, значи неко приведе тамо. Ко обезбеђује, ја приводим, како налог добијем, како кад, шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је Вама дао тај посао да обезбеђујете зграду?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Командир милиције, тај Милорад.

НАТАША КАНДИЋ: А када Ви кренете на овај други посао да приводите Хрвате ко Вас мења на обезбеђивању?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па има ко буде тамо, увек смењује се, кад идеш на стражу, сад је војник, па идеш на стражу 2 сата стража па узмеш па замениш се, па долази други, нисам само ја једини био у резервном саставу милиције па да ја тамо сам чувам и све.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, кажете за овог Калања да је он био у територијалној одбрани?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли полиција и територијална одбрана је л' су имали заједничке неке екипе, тимове, патроле?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам кад је била рампа тамо, кад се ишло са економије, значи кад је био један војник, ја сам био на рампи и да видим на селу ко улази, ко излази, значи ја сам контролисао, значи један војник и ја као резервни или неко други ко је био, значи увек с војском се радило, значи војник један и један милицајац.

НАТАША КАНДИЋ: Када, кад сте били на рампи?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте то били на рампи?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Опет Вам причам кад сам дошао у Ловас у резервни састав милиције, ја сам био 8 месеци у резервном саставу милиције. Тих 8 месеци у резервном саставу милиције ја сам био нон-стоп и значи то сам вршио дужност тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте приводили Хрвате, је ли сте ишли сами или са неким из територијалне одбране?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Кад је требало привести онда смо ишли, на пример, ја и још један са мном, значи није војска ишла него сам ја, ишла је милиција привођити на информативни разговор. Значи, милиција је привођила.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте обезбеђивали зграду је л' сте сами Ви?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па рецимо зграду, тамо узмеш пушку, склониш се тамо и гледаш у ону, кад нема никог уђеш унутра и готово.

НАТАША КАНДИЋ: А ово кад сте ишли са Зораном, кад је он убио тог пса, који је то догађај био, куд сте кренули да ли је то била нека акција, шта је било?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Није то била акција. Имам ја право слободно прошетати мало, значи идем у шетњу, али опет причам он је мало волео попиту, волео је мало.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био са Вама тада још?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Кажем, нас двојица.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Нас двојица смо ишли, шетали смо туда кроз село.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате која је то улица?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате која је то кућа?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је близу гробља?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не могу се сад, не могу се ја сетити колики је Ловас, ја се не могу сетити.

НАТАША КАНДИЋ: Које је расе био пас?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: 'Ој сад најбоље и Ви то знате које је расе. Откуд ја знам које је расе.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли пас био везан или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да додајујете.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, је ли био везан пас?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не знам, не сећам се да ли је био везан, да ли је био пуштен, не знам, откуд ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми ко је ушао у кућу те жене?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Зоран је ушао, причам да је Зоран ушао, ја сам био овамо напољу, он је био ушао унутра и каже, вели то је њезин син у зенгама.

НАТАША КАНДИЋ: А кад Вам је рекао то да је њен син у зенгама, пре него што је ушао или?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Кад смо ишли тамо пре него што је ушао, да.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте ви баш кренули према тој кући?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ма ишли овако шетали, боже помози, не знам ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: И одједном наиђете на кућу?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па туда смо пролазили та кућа, баш та кућа треба да, значи ишли смо овако шетати. Шта Ви мене испитујете за 20 година да ја се могу сјетити који је кер, какве је расе и како шта.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми је ли он знао да је то кућа Ане Лимуновић?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам је л' знао или није знао.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле Вама то име?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Које?

НАТАША КАНДИЋ: Име те жене?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Па како нећу знати кад сам ја тамо у Ловасу био, како нећу знати које је име, како нећу знати, о боже као да сам ја јуче дошао па да не знам, 8 месеци сам био тамо па да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре Вам је судија рекла да је у време док сте Ви били тамо 69 људи убијено?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: То ми није познато, то не знам, да будемо јасни, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете још некога да нам набројите, кажете да све сте знали тамо у Ловасу осим Ане Лимуновић, још неко име мештанина?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не, никога, сад ја не знам овде ко је сад овај, а не да знам ко је тамо био.

НАТАША КАНДИЋ: А сад сте нам рекли да све знате тамо?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Шта сам ја рекао, немојте мене убедити да сам ја рекао нешто што нисам рекао, како сам ја рекао да све знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад сам Вас питала да ли знате име Ане Лимуновић, Ви сте рекли како не бих знао кад сам тамо.

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја сам рекао за тога фотографа и рекао за Ану, а за другог никог не знам, нит' знам, нит' познам, нит' знам имена, да вам буде јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто не знате имена, ко Вам је рекао да је то Ана Лимуновић?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Зоран ми је рекао Калањ, он ми је рекао да је убио Ану неко, да јој се син у зенгама, ето сад да Вам кажем ко је.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад сте се вратили, је л' Вас неко питао нешто за то убиство, је л' сте неке нешто рекли, је л' неко још знао о томе?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Откуд ја знам је л' неко знао или није знао, откуд ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. То Вас питам. А да ли сте Ви чули за причу да се Ви помињете да сте Ви убили Ану Лимуновић?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте то чули?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Први пут сад?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да сам ја убио? Па да сам ја убио Ану ја бих био већ ухапшен, ја сам сведок овде, а не да сам ја убио Ану, то може да каже ко год, а нек' докаже да сам ја убио.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' сте чули за те приче?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Помињу се по селу разни људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете да приводимо крају ово испитивање.

НАТАША КАНДИЋ: Само још имам питање, да ли сте били испред зграде? Кажете да сте били испред зграде обезбеђивали када је та група Хрвата отишла, одведена према излазу из села, да ли сте видели кад се та група вратила?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Ја кажем опет да сам ја био овамо зграду обезбеђивао, мене не интересује куд је отишла та група, ко је отишао, шта је отишао, ја то не знам, значи ја нисам видео, не знам. Ја знам само да сам ја био у резервном саставу милиције, да сам ја обезбеђивао овамо, а мене територијална одбрана не интересира, нити ја знам ко је отишао и шта је радио, нити знам, нити сам тад видео, нисам ништа видео. Према томе, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ствари немам питања, него приговарам исказу. Потпуно је неистинит овај исказ који је данас дао и у праву је бранилац Лукић, мислим да има право јер је доказао да је неистинит и на основу других питања је доказано, па пошто суд има овлашћења, предлагем да надлежном тужиоцу достави овај исказ и раније исказе на оцену да ли има елемената кривичног дела давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Илићу, можете да идете. Следећи сведок је Славко Ступар. Да ли је везано за сведока? Сачекајте мало ако има нека примедба да чујемо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Госпођо председавајућа, нисам знао да ће овако да измени изјаву, ја имам слике његове где је он био у нашој групи, па ћу сада да Вам предам. Изненађује ме ово што је тужилац сада предложио за лажно сведочење, јер ово је први сведок који је признао да је учествовао у убиствима тамо за која нас терети на начин исто како нас терети у оптужници, значи, да су одвођени по подрумима, бацане бомбе и убијани, тако стоји у оптужници за нас. Ово је први сведок који је признао тако нешто и сад тужилац тражи само за лажно сведочење, а нас терети управо за то, на исти начин описује све оно што стоји у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми те слике па ћемо користити можда, с тим што морате да кажете шта је на овим сликама?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: То су добровољци, група Славко Ступар, значи ту је он на тој слици у кући у Ловасу у којој смо становали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на овим сликама када су фотографисане, у

ком периоду?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од 10. до 20. те слике су урађене, значи почетком новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је тачно на овим сликама?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја ту препознајем Никицу и њега, имена не знам, не могу да се сетим тачно имена, знам их све, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на овој слици означили тог Никицу, покажите суду на којој слици је сведок?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тај до њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има двојица до њега.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Други са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите овде.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са његове леве стране гледано на слици?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, поред тог што је обележен Никица с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужени Александар Николаидис предочио суду, односно приложио суду две фотографије и на фотографији где се налази пет лица показао слику, односно означио сведока Стојана Илића уз тврдњу да је био у њиховој групи када су били у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви овде означите њега да не буде да сам ја нешто означавала.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па како, шта да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па означите то, име исто напишите ту. А ова друга фотографија има ли неког значаја она за поступак или?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Има и због тог митраљеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми рекли шта је на тој фотографији?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Исто он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми ко је?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Овај с десне стране гледано од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужени суду приложио још

једну фотографију, коју суд означава фотографија број 2, а претходну број 1, уз тврдњу да је и ова фотографија направљена у Ловасу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, у кући у којој је била наша кућа смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У кући у којој је била смештена њихова група и на истој фотографији означио сведока Стојана Илића.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од 10. до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Уз тврдњу да је период 10.11.1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само сведок нек се изјасни да ли је на овим фотографијама?

Сведок СТОЈАН ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок потврђује да се на обе фотографије налази он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево на документ камеру да ставимо или ћете овако? Јесте, да би видели оптужени. Не ради, је ли? Ево сад ћемо, само да завршимо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Само сам хтео да кажем то, да ли се слаже ово што је тужилац рекао да је ово лажна изјава? Само ме изненађује да само на томе остане на лажној изјави, јер човек је признао оно што нико није признао и што нико није рекао, да нико није видео, нико није присутан, и сад први се ту појављује који то признаје и он ће да буде евентуално можда за лажно сведочење. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево погледајте сви фотографије, па да завршимо. Ако хоћете паузу да направимо или? Добро. Хајдете неку кратку. Неће, то смо сведока питали и остало је још само нешто да се појасни. Хајдете онда једну краћу паузу, па да наставимо. Сведок може, довршено је сведочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 7 минута и биће настављен у 11 часова и 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, кратко ћемо ово.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 11 часова и 31 минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, ја бих учинила један предлог, с обзиром да је изјава овог сведока из МУП из 2007. године одлуком Врховног суда, којом је укинута решење о изузимању њеном, враћена поново у списе, да пре почетка саслушања сведока испитате га на околности како је иста узета од њега из разлога што је код истражног судије, страна 17 и 18 говорио да је у МУП провео више, скоро 5 сати, пардон, да је говорио под претњом и да је 30-40 посто из контекста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, доћи ћете на ред сви да испитујете, па ћемо то испитивати.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим да је целисходно из другог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд, иначе, о овим изменама ЗКП, значи, зна се редослед испитивања, кад дођемо на ред.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ово је процесни предлог да ли ћемо ту изјаву користити данас, мислим да је битно.

СВЕДОК СЛАВКО СТУПАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар, јесу ли ови Ваши лични подаци остали непромењени у односу на?

Са личним подацима као на записнику из истраге Ки.В. 7/2007 од 16.11.2007. године, без измена и допуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она упозорења која сте имали раније дужност је да говорите истину, да нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе изложили кривичном гоњењу стоје и даље, заклетву сте положили.

Сведок раније опоменут, упозорен и заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали изјаве, први пут Управи криминалистичке полиције 12.01.2007. године, онда сте давали истражном судији 16.11.2007. године и два пута сте били на главним претресима 26.01.2009. године и пошто нисмо завршили тада Ваше испитивање 03.02.2009. године. С обзиром да је приликом Вашег испитивања веће које је судило тај предмет било издвојило ову изјаву коју сте дали у полицији сматрајући да не треба да се користи као доказ полицијска изјава, Врховни суд је то решење укинуо, заузео је став да може по жалби тужилаштва, суд ће сада да омогући тужиоцу да Вас у вези тога испита на наводе ове полицијске изјаве. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу да Вам предочавам делове из изјаве који се разликују у односу на оно што сте говорили код истражног судије и који сте на главном претресу оно што сте износили, па ћу да почнем овако. На почетку сте рекли да сте били у јединици која има назив "Душан Силни", која је формирана преко странке Српска народна обнова, председник странке је био Мирко Јовић. "Сећам се да се нас неколико почетком октобра 1991. године окупило у седишту странке у Новој Пазови, у улици Цара Душана. Мислим да је тада у Нову Пазову дошао Љубан Деветак из Ловаса, кога сам тад први пут упознао. Он је са Мирком Јовићем договорио да наша јединица након прикупљања људи буде упућена у село Ловас. Тог дана се окупило шест људи и ми смо сви заједно са Љубаном Деветаком његовим возилом марке "Ситроен" отишли у Товарник",

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

па онда наводите да је ту тад био и Пато Ференц из Дебелаче, Никица из Панчева, два брата из Пријепоља која су се презивали Шалипур и још један човек кога не можете да се сетите. Да ли је то тачно ово што сте изјавили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па тачно је да сам отишао тамо, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас за све ове детаље питам да ли је тачно да је био Љубан Деветак из Ловаса у Пазови и да сте га тад упознали и да се са Мирком Јовићем Деветак договорио да Ваша јединица након прикупљања људи буде упућена у село Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мирко је рекао да ми идемо тамо. Сад, ја стварно се не сећам, дуго је то прошло времена, ја све што сам до сад рекао све ја говорим другачије, јер стварно не сећам се, ништа нисам видео тамо, не сећам се ничега и онда причам невезано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овде сасвим повезано, чак сте набрајали људе да сте ишли са возилом Деветака, марке "Ситроен", да сте отишли у Товарник, значи из Нове Пазове у Товарник и наводите имена људи који су са Вама тад отишли, па сте за једног рекли да се не сећате име, а за имена осталих или надимке сте се сећали. Да ли можете то да објасните? И још сте тад рекли: "Мене је Мирко Јовић приликом одласка из Нове Пазове одредио да будем командант јединице 'Душан Силни'."

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је другачије објашњено. Мирко је рекао мени само да припазим на те људе, значи припазити храна, смештај и то, ја ту не могу да будем командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ово све што сам Вам сад цитирао је ли сте то изјавили у СУП?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па ја сам у СУП изјавио оно што су они мене терали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су Вас терали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пет и по сати су ме држали, значи, нису хтели да ме пусте. Ја сам њима рекао "људи, ја ништа не знам", ја јесам био тамо можда 4 дана укупно, не сећам се. Ја сам се овде неких људи који су ухапшени надимака, не да се сетим, него ти надимци су били на телевизији, у новинама, зато су ми познати ти надимци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми како сте знали овако детаљно то да објасните само на основу тога што Вас они терају?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па није то само на основу, причало се, ја сам долазио тамо и у седиште странке и онда то ми се урезало и ја

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

сам морао нешто да кажем једноставно и ја сам реко, ова задња два све, ја не знам шта да причам више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почео тај разговор са Вама да ли се сећате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па не знам ишо сам, то је било у СУП-у у Старој Пазови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тај разговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У записнику пише почетак у 10.30.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пише на крају записника завршено у 14.30.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Али ја сам дуже остао сат времена, они су мени уписали, ја сам тај папир само потписао да одем, да изађем, они су мене држали ту сат времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вам прочитали то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма ја сам тамо узео да читам и само да изађем, потпиши, потписао и отишо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли прочитали или су Вам они?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не кроз, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли читали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Почео сам да читам ту почетак и онда сам потписао и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише у записнику исто пре него што сте ћете потписати каже ова изјава ми је гласно прочитана, признајем и прихватам као своју и као такву је својеручно потписао.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам можда само прву страницу прочитао и онда сам једва чекао само да изађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ово прво што сам Вас питао то је било на првој страни.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Потписао то, то сам прочитао што сам реко, као и ајде, само да изађем, да нисам ту, да ме пусте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта су Вам то радили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па претили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па лепо, имамо ми времена остаћеш ти овде, ја сам убеђивао те момке да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су претили, шта ће да Вам ураде осим што ћете остати, што они имају времена?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Остаћу ту, значи то је мени довољна

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

претња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И да ме заплаши, јер ипак сам ја у то време, моја деца су мала још била. И ја сам самохрани отац и наравно да се уплашим више и због те деце него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте овако у тој изјави на другој страни, каже: «након неколико дана од нашег доласка у Товарник одржан је састанак на коме је договорено да се организује напад на село Ловас, том састанку су поред мене присуствовали Љубан Деветак, неки човек који је предводио добровољце из Босне, чије име не знам, један пуковник тенкиста за кога се сећам да је био дебео и чије име не знам, као и још један официр из ЈНА. Договорено је да се у напад крене у раним јутарњим часовима следећег дана и да ће војска пружити артиљеријску подршку приликом нашег уласка у село. Напад је планиран из три правца, јединица Душан Силни којом сам ја командовао требала је да заобиђе село и изврши напад из правца Илока, док добровољце из Босне као и јединица која је била састављена од локалних мештана требали да уђу у село са друге две стране».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И то Вам кажем, то су они мене све навели да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су Вас навели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Лепо, исто кроз то имамо времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они знали, јесу ли они били тамо, како су они знали под којим околностима да се одигра напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они имају, све су они имали испред себе, све су они имали испред себе. Имали су слике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел Ви знате о том нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Извињавам се, они су имали и слике од неких људи које ја нисам мого да препознам, имали су написмено шта ко ради, значи они су мене навели да ја кажем једноставно то што не знам. Знам да не могу да будем, како ја да водим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви тврдите да нисте присуствовали састанку уочи напада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А описали сте тачно ко је, нисте за сваког рекли име, него за неког име, неког сте описали.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тај састанак је био, био неко, ја не знам где се то одржало, значи да је ту једно 40 људи гледало споља, и ја

сам гледао споља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте споља гледали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам био исто, било нас је 40.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је водио Душан Силни у напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Многи ови сведоци осим овог што сте Ви рекли кажу да сте Ви били командант добровољаца?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ти сведоци могу да кажу да сам ја командант захваљујући тој првој изјави што је дата у СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А рекли су они то и овде на суду многи, не у СУП-у.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја нисам могао да будем тамо уопште командант, прво по ВЕС-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете онда затим даље на тој истој страни, кажете у вези са нападом: «ту ноћ смо провели у њиви са кукурузом, следећег јутра око 6 часова, војска је испалила десетак граната на село Ловас од којих су само две до три експлодирале, моја јединица је након што је завршена артиљеријска паљба кренула ка селу, сећам се да је у мојој јединици тада било 58 добровољаца и још пет мештана из села Ловас који су нам се раније прикључили».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Моја јединица, значи то је моја јединица у којој сам ја исто као што је мој клуб Партизан, ето исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је исто моје, тако кажем моје, мој клуб, моја фирма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то није она којом сте ви командовали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја нисам командовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је било добровољаца и мештана, рекли сте 58 добровољаца и пет мештана?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Све што сам начуо тако сам морао, и то сам и реко да уђе ту у записник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете даље на истој страни у последњем пасосу «убрзо након доласка у село, десетак људи из моје јединице је напустило јединицу Душан Силни и прикључило се територијалној одбрани у Ловасу. Ја тим људима више нисам командовао и они су извршавали наређење Љубана Деветака и других мештана Ловаса».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Опет Вам кажем, то су те туђе речи које су мени стављене у уста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Ви нисте рекли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су то ови знали баш да кажу да су се раздвојили? Да ли је дошло до тога да се неки припадници прикључе Територијалној одбрани?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не кажем да нисам био кад је било то на село напада, али ја сам отишо одмах увече, кући сам се вратио, ја сам имао у то време дете које је шест месеци старо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте остали тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам отишо одма сутрадан. И то неки је момак погинуо тамо од тих добровољаца и кад су га возили до Товарника, ја сам ишо до Товарника са пинц гауером.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли се вратили у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вратио сам се после три дана или четири, и не знам колико тачно, али сам се вратио касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете у наставку, каже: «сећам се да је два или три дана од нашег уласка у село почело довођење Хрвата у зграду задруге где су били притварани».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је немогуће да сам ја реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па овде тако пише, а Ви потписали. Каже «мислим да је одлуку о томе ко ће бити притворен доносио Љубан Деветак, сећам се да су у кући једне девојке која је била у странци ХДЗ, пронађене видео касете, са њихових састанака и да су те касете гледали Љубан Деветак и други важнији људи у селу и да су на основу тога одлучивали ко ће од Хрвата бити затваран». Да ли знате о томе нешто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја то што сам чуо да су нађене неке касете, али сад откуд то у тој изјави да сам ја реко да је Љубан то гледао, да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како они то измисле, Ви ако ништа, чујете кад они диктирају изјаву?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они пишу шта хоће, на компјутер је то писано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, али.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ја сам само прочитао то нешто, то прве стране и онда сам, само сам што пре да потпишем да изађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете даље опет детаље дајете, кажете «знам да су били затворени у једној великој згради у склопу задруге

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

на другом спрату на коме је било неколико канцеларија, у приземљу је био велики простор који је вероватно служио за смештај пољопривредних машина»:

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем не признајем то, оно на првој страни сам потписао, то сам прочитао прву страну и онда сам потписао што сам једноставно једва чекао да одем, а ово нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише да Вам је прочитана изјава и то сте потписали.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ово нисам читао, они пишу шта оће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овде пише да Вам је прочитано и то сте потписали. Па јел знате о тој згради где су биле канцеларије а да су испод биле смештене пољопривредне машине?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па ми кад смо дошли у то село, ја сам тамо био и ту смо јели и преноћио сам у тој згради онда сам отишо кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел такав распоред да има канцеларија а доле су смештане?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Распоред може да буде али то ја, нису моје речи да су били затварани тамо по затворима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, разумем. То су ови људи хоћете да кажете значи какав је распоред, ови који Вас питају, је ли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Него шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и ако нису тамо били. Па кажете даље «знам да су људи извођени у просторијама у којима су били притварани и у групама од троје или четворо одвођени до напуштених кућа или подрума, ти људи су вероватно тамо убијени јер се након 15 до 20 минута од њиховог одвођења чула експлозија бомбе или рафална паљба. Ја не знам ко је све учествовао у убиству ових људи а сећам се да сам видео да Хрвати из задруге изводи један добровољац по имену Коста који је био из неког села близу Панчева. Он је био нижег раста и носио је на глави капу камиларку, сећам се да је он био ожењен Хрватицом по имену Магда». Је ли ово тачно?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам, реко сам за њега, сигурно знам да сам реко за њега да га знам и да има жену Хрватицу Магду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је био овај догађај да се одводе Хрвати да се бацају бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да сте њега видели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нису моје сигурно речи, ја сам виђао њега

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

зато што њега мора човек да запамти, низак растом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је све у реду, то Вас и не питам, јасно је да сте га описали онако како је изгледао, то није спорно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем не признајем тај уопште, тај записник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете даље у наставку «претпостављам да је наређење за убиство ових људи издавао Љубан Деветак, јер је то био главни човек у селу, али то не могу са сигурношћу да тврдим, јер нисам био у прилици да чујем сва његова наређења. Ја сам само једном приликом био са Љубаном Деветаком када је он наредио да се убије једна девојка по имену Викица која је била око 1955.годиште, као и њени родитељи».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само сам то реко да је Љубан био председник села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово за Викицу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сад ови људи знају за тај догађај? То ми никако није јасно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па вероватно знају они који су видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже, то Ви причате, то нико други не говори о тој Викици. Каже «ја сам њу упознао по доласку у село када сам чуо то наређење ја сам се наљутио и извео је из задруге, узео пушкомитралез и одвео је њеној кући, а осталима сам рекао да сад хоћу да видим ко ће да убије њу и њену породицу. Ја сам једну ноћ ради заштите њене породице преспавао у њиховој кући, а мислим да су они након тога аутобусом отишли у Вуковар».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То сам давао изјаву да сам преспавао у ходнику њене куће, то сам дао изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А којим поводом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па отишо сам да спавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли требали да је заштитите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Једноставно сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле Вам идеја да и то стави у Ваша уста?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, ја јесам тамо сам отишо, спавао сам у ходнику али то нису моје речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи све што неког оптужује то није тачно то што сте рекли, а ово остало испадне да ипак има везе и поново ћу Вам предочити на крају каже «ова изјава ми је гласно прочитана, признајем је и прихватам као своју и као такву је својеручно

потписујем».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам прочитао само предњу страну и онда сам потписао то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вам они прочитали изјаву?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нису ми читали, откуцали на компјутер и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, могу само да ставим примедбу, наравно да ови други искази тенденциозно измењени, из садржине саме изјаве се види да је изјава узета по закону, да је испитивање трајало четири сата, да је он потписао без примедбе и да је потписао и то да му је изјава прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих се опет вратила на овај начин како сте давали ову изјаву. Ко је био присутан у полицији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У полицији само су била нека два момка, који су се представили као инспектори, значи на спрату том никог није било сем у ћошку, начелника и његове секретарице. Значи мени није нико рекао кад сам ја дошо е узми адвоката, да ја узмем адвоката, да ја дам изјаву исправно, да они не могу да ми прете, да ме уцењују да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте саслушани у својству грађанина, Вама адвокат и не треба приликом давања.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па треба ми саветник. Ја нисам образован човек, мени треба саветник, е то се сад дешава са мном зато што нисам узео саветника да ме посаветује шта да радим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте у том тренутку реаговали на било који начин, односно негирали исказ?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја јесам, тамо сам негирао, они су мени постављали питања, давали ми слике, нешто су читали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите шта су Вам читали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, то не могу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су Вам предочавали изјаве других људи које су саслушавали у вези са тим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нису, нису изјаве друге не, али су неке слике су ми показивали, које ја нисам мого да препознам уопште.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су Вам спомињали нека имена и ако можете да се сетите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па споменули су имена Љубан рецимо, и

поготово се знало од хапшења за Љубана Деветака, за овог Петронија, како се зове, за Ацу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, ово је пре хапшења узета изјава. Кажете, ја видим да сте Ви ово потписали, у једном тренутку данас сте на све ово што је тужилац предочио рекли да не признајете овај исказ за свој.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не признам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А осим ових, дали сте нека појашњења да су Вам говорили имамо ми времена, и тако даље, да ли можете да мало детаљније опишете, будући да сте били мало дуже у станици, шта су Вам све говорили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па момци су били, они су били смирени толико, значи било је оно или ћеш да говориш или ми имамо времена. Имамо ми времена каже на претек. Ја сам питао да идем у ВЦ, отишо сам у ВЦ, они су за мном ишли, ишо овај један момак за мном, пратио ме у стопу. Јер ја сам видео, у том моменту ја сам хтео да зовем из мог предузећа адвоката да дође да ми помогне.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми што сте се Ви толико уплашили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па уплашио сам се зато што сам ја самохран отац двоје деце, треба и да кувам и да перем и да спремам и да радим. И поштен сам човек, и зато сам се и уплашио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја немам даљих питања, ја остајем при предлогу да се ова изјава изузме из списка јер је узета супротно члану 226 ЗКП, будући да је сведок, односно у својству грађанина био на саслушању дуже од четири сата, да је дао изјаву под притиском и да тврди да је није прочитао нити да му није прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље са испитивањима.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас нећу питати по овој изјави зато што ја верујем да Вам је она изнуђена, реците ми молим Вас јесте ли спомињали некаквог Николу Крунића добровољца из Велике Британије и знате ли тог човека?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њега сам упознао у странци шта ја знам, кад сам видео тамо, био је дошао тамо, тај дан сам га једном видео после се они вратили за Енглеску.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли било још добровољаца из иностранства у тој јединици и из којих земаља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то не могу да се сетим, знам да је било

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

он, да ли му је био брат из Лондона, али ја сам са њима био рецимо два пута у седишту тамо странке и тамо сам их видео тај један дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где су они сада, јесу ли ти људи живи, да ли знате где су они и где живе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не. Али ја нисам са њима имао контакт ни пре тога ни.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико су они остали тамо у?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам их видео један дан тамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Ловасу је ли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А јесу ли они припадали Белим орловима или Душану Силном?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то не, они су само чланови Српске народне обнове.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас јесте ли Ви гледали на Б-92 или на неким другим телевизијама неку емисију везану за догађај у селу Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, гледао сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли то гледали пре давања ове изјаве у полицији, да ли можете да се сетите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Била је нека, сад не могу да се сетим, документарна емисија је била, то сам гледао на Б-92 мислим да је било, била је она у два наврата, чак мислим да је била једном и после хапшења.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли у току хапшења једном.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли пратили суђења Слободану Милошевићу у Хагу можда на телевизији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам, нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Зато што се тамо причало о Ловасу, па сам мислио да ли сте одатле нешто упознати.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И питаћу Вас још једну ствар око ове Викице.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас а можете и да не одговорите наравно, то је Ваше, мало је приватно можда питање. Да ли сте Ви у неком ближем односу били са том госпођицом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се сећате да ли је при нападу на Ловас било добровољаца из Босне?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сећам се неки надимак Зеница, е сад да ли је он из Босне или.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Из ког правца сте Ви требали да уђете у Ловас, да ли се сећате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Са главног пута, негде смо ишли.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли из правца Илока?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То већ не могу да се сетим.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Колико је било у јединици у којој сте Ви били, колико је било отприлике људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па не знам, овде се сад помиње колико је било, ја не могу да се сетим.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је у село накнадно дошла још једна група коју је предводио Аждаја и Бата Михајловић, у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па била је та група, да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је Аждаја покушао да преузме и да ли је преузео команду над свим добровољцима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не знам, то.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Зато што овде када се инпутира да су они били без било какве команде, да су били руља, они то не прихватају. Добровољци кажу да су имали команду. Шта по Вама, да ли су они имали команду или су били руља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не би реко да су били руља, јер сви су ти добровољци.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Сложио бих се са Вама да нису били.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Потпадали су под војску.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Под коју војску су потпадали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па војска тамо што је била, вероватно. Ко је давао оружје?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Оружје су добили у Товарнику, јел тако, у Шиду?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Од војске, тако.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Неки кажу у Товарнику. У Ловасу ко је командовао добровољцима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не би знао да кажем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви командовали групи у којој је био

Аждаја и Бата Михајловић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли су они командовали својој групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, ја то не знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли имате било каквих сазнања ко је издавао наређења људима са којима сте Ви били у групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да сам ја тамо био укупно можда три или четири дана.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ко је издавао људима и зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Ступар, не морате уопште да гледате, чујете питање, јер нама је проблем после због транскрипта да се јасно чује шта сте изговорили.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У та три, четири дана кад сте били у Ловасу, ко је издавао наређења људима из Ваше групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пазите, мени нико није издавао наређења, ја сам био кратко тамо, ја сам био преноћио, отишо кући да обиђем болесну мајку и.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Само мало, станите. Ја Вас питам за три, четири дана, не питам Вас за петнаест дана. Рекли сте да сте били три, четири дана. Три, четири дана је три, четири дана, није ни кратко ни дугачко. Ко је у та три, четири дана издавао наређења људима из Ваше групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам ко је издавао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Немате никаквих сазнања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Касније јесте ли чули ко им је издавао наређења?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли присуствовали неким састанцима у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ни једном састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, да ли неко од бранилаца има?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рекосте мало пре на питање колеге да ли су Вам наређивали Аждаја и Бата Михајловић, давали наређења, рекосте мени нико није давао никаква наређења. Па Вас ја питам да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

ли сте Ви давали наређења Бати Михајловићу и Аждаји?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нисам ја то могло.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте могли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам могло.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, зашто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па нисам, ја тамо био нико и ништа, ја сам био обични тамо војник, ајде да кажем војник.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, ја ћу морати да Вам поставим питања везано за ову Вашу изјаву у СУП-у и потпуно сам сигурна да уколико буде веће донело неку одлуку касније да се она из било којих разлога које веће оцени, изузме, да ће Ваши искази у транскрипту бити просто склоњени, везани за ову изјаву, али ја морам да Вас питам. Рекли сте да ово нису Ваше речи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само молим да не правите такву, пре постављеног питања.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, морам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да правите такву увертиру да Ви причате шта ће се дешавати. Поставите питање.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, него због просто сагласности са предлогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви питате сведока, па му кажете биће склоњени и то.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, да не говорим што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање директно па шта ће бити то ћемо видети?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Везано за сагласност да се ова изјава склони, ако се склони. Значи овде у овој Вашој изјави стоји, ја ћу Вам дословце рећи «по претходом договору ми смо у вечерњим часовима пешке кренули из Товарника» и тако даље, «у правцу села Ловас». Па Вас ја питам, да ли сте ово изјавили и ако јесте шта то значи по претходном договору, са ким сте се то претходно договорили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: С ким сам се ја договорио?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је Ваша изјава, значи ја читам па само питам, да ли сте то рекли и с ким сте се то претходно договорили, «по претходном договору ми смо у вечерњим часовима пешице кренули из Товарника у село Ловас» и тако даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја могуће да сам реко, зато кажем и не, ја сам можда реко да смо требали да идемо тамо али ја ово не могу да

потврдим јел.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте се са неким у вези са тим договарали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Такође ћу навести цитат из Ваше изјаве где описујете онај догађај са госпођицом Викицом, и кажете једног момента «ја сам се наљутио, извео је из задруге, узео пушкомитраљез и одвео је њеној кући». Ја бих Вас молила да само вежете Вашу пажњу за тај пушкомитраљез?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да одговорим?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пушкомитраљез, да ли је аутомат, највероватније је аутомат, па нећу да га оставим на сред улице или да га оставим у соби у.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Имали сте пушкомитраљез?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, аутоматска пушка. Значи аутоматско моје наоружање лично носим са собом, не могу да га оставим у собу, значи нормално да ћу да кажем узео сам, е сад ту пише пушкомитраљез, али није пушкомитраљез, аутомат сам носио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи Ви сте рекли аутомат не пушкомитраљез?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, и узео сам га у руку и носим, нормално то је моје лично наоружање, нећу да га оставим на улици.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Е сад ја бих молила судија, ако није проблем, данас смо видели неке фотографије са тим пушкомитраљезом. Па бих ја просто молила ако се слажете и уврстите то у доказе да га питате да ли може да идентификује лица која се налазе на фотографији, где се налази пушкомитраљез, и да га питамо ко држи тај пушкомитраљез, да ли му је познато ко је тај човек, одакле је тај човек, где је био, коме је припадао. Сасвим све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље па ћемо видети.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од бранилаца, имате ли још?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само још једно питање бих молила судија. Господине Ступар да ли сте ову изјаву коју сте дали у СУП-у преузели по изласку из СУП-а да ли Вам је дат један примерак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Дат ми је тај примерак што сам потписао и тек сам ја кући после два, три дана кад сам читао видео сам шта је

и.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Опет је то моје незнање што сам требао да се обратим тамо где сам требао да се жалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бранилаца да ли има питања? Изволите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли се сећате шта је Коста Гвозденов носио на глави?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сећам се те камиловке зато што је био низак човек и то није могао нико да заборави, значи носио је ону као капа она црна, као попови што носе оно, црна капа оно.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је та капа имала неке ресе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чегга?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ресе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не сећам се тога, реса не, само се сећам капа обичне и.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Које је боје била?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Та је црне боје капа била.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца нема. Оптужени изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молио бих сведока да каже у време кад је давао изјаву да ли је знао, то у СУП-у у Старој Пазови да ли је знао кад је Вуковар ослобођен? Односно да ли је.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, тачан датум не знам ни сад датум кад је ослобођен, вероватно ни онда нисам знао кад је, ког дана тачно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Вуковар ослобођен пре Ловаса или Ловас пре Вуковара?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не сећам се.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имате ли икаква сазнања из тог времена или касније?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам само примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што гасите микрофон.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, спетљао сам се. У времену у којем се говори у овој изјави коју је сведок давао код овог органа у Старој Пазови је Вуковар био још под ратним дејствима, тако да не верујем да је сведок могао, да му је то непознато и да је могло да изјави да је неко отишо у то време из Ловаса од породице или особе за Вуковар, кад се за Вуковар није могло уопште да иде.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље од оптужених да ли неко има питања даље? Косијер изволите.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Питао бих сведока одред Душан Силни колико је бројао људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Молим, не чујем.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Колико је одред Душан Силни бројао људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не знам.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли је отприлике величине једне чете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Рекли сте да су биле три групе којима је командовао Михајловић, Обреновић и не знам да ли ти. Па ме интересује да ли су то били командири водова или?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам то.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажи ми, доласком у Товарник добровољаца са Мирком Јовићем, да ли сте упознати где је Мирко Јовић и Бастаја где су отишли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не разумем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, не разуме.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Јел могу да седнем пошто ми желудац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните онда, али само гласније причајте и тај микрофон да се.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Доласком у Товарник добровољаца на челу са Мирком Јовићем и Бастајом, да ли ти је познато где је отишао Мирко Јовић и Бастаја увече?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Отишао код неког сељака у кућу да спава.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А да ли су можда отишли на састанак у команду са пуковником Лончаром или неким од официра?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не може да буде, ако су били, то не може да буде састанак.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А кажи ми, са ким је Мирко Јовић уговорио одлазак добровољаца у село Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не знам, ја сам чуо само да се иде и ја сам отишао као и други.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажи ми, да ли ти је познато, да ли је командант бригаде из зоне одговорности могао добровољце по доласку у Товарник да упути на неко друго ратиште, а не да их пошаље у Ловас мимо неког договора?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Прво ја и не знам колика је бригада и онда је то глупо питање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, шта бисте учинили да је пуковник Лончар рекао да нисте потребни у Ловасу и да вас је упутио на неко друго ратиште?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја бих се вратио кући.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи, постојао је договор ко вас чека у Ловасу и коме се распоређивате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја бих отишао кући, лично због себе, јер ја нисам хтео да идем са војском и то сам планирао да одем, три, четири, пет дана, да ми се удари у књижицу да сам био да ме ослободе, баш што сам рекао, управо због те мале деце што сам имао и.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи у том случају добровољци су били упућени у село Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они су тамо дошли, а ко их је упутио, ја не знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А да ли их је Мирко Јовић упутио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То ја не знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А ко их је прикупио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сами су долазили тамо, то би требао да знаш ти, ти си долазио тамо у седиште.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Јеси долазио на позив Српске народне обнове?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па чуло се да се иде, сада да ли је то био позив или нем, али су људи долазили даноноћно, тамо је било пуно као у кошници.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажи ми, колико је Српска народна обнова имала добровољачких одреда?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не знам, значи ја нисам био, ја сам био члан те странке, али ја нисам био у врху да бих ја могао да знам баш те податке колико одреда, ко је слао, шта је, где је слао то.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли ти је познато, ко је био овлашћен да у име Српске народне обнове преговара са војском или било ким, припадницима територијалне одбране око њеног ангажмана?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, није ми познато.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Малопре си спомињао нешто око те изјаве када си рекао да си нешто на телевизији видео. Ту изјаву када си давао, то што се вртело на телевизији није било за Ловас,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

значи све је било много касније. А ова изјава је једина тачна коју си изјавио, значи то није могао да измисли нико у СУП-у, јер ти што су разговарали са тобом, нису разговарали са нама у другим СУП-овима и све исто који су други казали, све исту причу причају као и ти.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па добро, ти браниш себе, то је нормално, ја се држим моје приче.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја говорим да је ово једина истина, да је све тако било и овај.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вероватно се ти зато браниш са слободе, јер је то истина.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А теби је криво што се ја браним са слободе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да причате ко се шта брани.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је страшно непријатан, и прошли пут је био непријатан, значи мене заштитите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јесам непријатан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То расправите мимо суднице неке такве ствари, овде идемо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Може ето.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овде је изјавио да је он причао са неким, па се подсетио, баш управо због тога што је мењао изјаву. Каже «сада чујем од неких људи шта је било, како, па се подсећам, то је било давно, ја сам био кратко». После поново «па сада јесте, ја Вам кажем да сам чуо сада од тих људи». То је на страни 10 транскрипта од 03. фебруара 2009. године, овде на главном претресу, значи он је причао и договарао се и због тога мења изјаву, а ја тврдим да је ово све тачно тако као што је рекао. Мало пре си рекао да си био обичан војник.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја јесам био обичан војник.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Чији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли имаш ти нешто да сам ја био командант, мој печат, мој потпис, моје нешто, мислим, ја командант, кувар у војсци био, ван сваке логике.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То нас тридесет прича, не ја.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не прича вас тридесет али.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То си сам ти рекао.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је оптужени, немојте да скрећете на другу тему, чији сте Ви војник били?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чији сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мало пре си изјавио да си био обичан војник.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам био, да, обичан војник, значи отишао сам као добровољац, али сам обични војник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији војник сте били у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Обични, обични војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији, при којој формацији, господине Ступар?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када смо дошли у Товарник, била је тамо и војска нека, значи, ми смо добили од њих оружје и ми смо припадали територијалној одбрани уједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али објасните сада у Ловасу, док се налазите, при којој формацији сте Ви?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: ТО; а ко је у територијалној одбрани, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командант?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Команданта нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте војник ТО чијег команданта нисте упознали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам упознао рекао сам, баш зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете да објасните?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могу, зато што сам кратко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник не зна ко му је командант.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам рецимо, одем кући, па будем три дана, па се вратим опет један дан, па одем два дана, па се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си за ове остале, «имали су вероватно неког команданта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало тише.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Само ти значи тамо ниси имао команданта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не знам ко је био, можда сам га имао али не знам ко је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш, примљен сам у ТО, самим тим, када улазиш у ТО, неко мора да те прими, тај ко те примио било где, да ли у ТО, да ли у војску, да ли у полицију, значи неко те прима.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нас је тамо колико Ви кажете тамо било

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

око 40, колико, могао је бити свако тамо командант, свако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти само говориш шта ми говоримо, одакле ти знаш шта ми говоримо овде? Да ли познајеш Бастају?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Кога?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Бастају?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њега знам, њега сам виђао и у Пазови и тамо сам га видео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Бастаја и Мирко Јовић управо говоре да овако не може да се одлази на ратиште као што ти сада говориш, они су рекли да то мора да иде организовано, да је Бастаја тај, Мирко Јовић и Бастаја сам каже да је Бастаја тај који координира тај рад, знали пријем и слање добровољаца. Значи никако није могло да се ради као што ти причаш.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Бастаја се сликао за новине као командант «Белих орлова» или «Душана Силног», не знам, као командант се сликао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи ти си изјавио овде да је он командант «Душана Силног».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он се сликао у новинама као командант.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, а није био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, не знам, ја са њим нисам седео, нисам попио кафу у животу да бих ја знао шта је он.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Славко, ти овде изјављујеш да је Бастаја командант «Душана Силног», значи никакве новине, никакво сликање. Уопште те нисам питао да ли се он сликао, ја сам те питао само ово, да они кажу да овако не може на ратиште да се иде као што ти говориш из Српске народне обнове, да то мора да буде организовано, да је човек за пријем и контакт са местима где ће да се иде био Бастаја. Е сада ти једини причаш да је то могло другачије да се уради.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја само кажем да се сликао као командант за новине, ја, он се сликао за новине, изашла је слика и постер његов, ја не знам да ли је он командовао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те друго питам, да ли је могло да се оде другачије него што каже председник странке и његов заменик који је одређен за добровољце?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вероватно није могло да се оде, али.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како си онда ти отишао

другачије?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могао је да оде, тамо су људи и након тога долазили у Ловас сами, сами су долазили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја говорим о нама, мене ти други људи не интересују.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То вече када су дошли Мирко Јовић и Бастаја, изјавио си да си био са њима ту ноћ у Ловасу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам њих видео у Ловасу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да си седео са њима и пио кафе. То није било у СУП-у, то је било сада прошли пут када си давао овде изјаву.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пицгауер, не могу сада да се сетим ко је био у пицгауеру када је онај момак погинуо, када сам се ја враћао кући када су њега возили до Товарника пицгауером, него сам ја ишао кући.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кући?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мојој кући да, после тога.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си рекао да си из Товарника са Мирком Јовићем и Бастајом дошао пицгауером у Ловас и да сте ту ноћ били заједно, да сте пили кафу и рекао си «да је то једини пут било да смо били заједно, али да то није био састанак».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пицгауером сам се ја возио и једном када је вожен тај што је погинуо до Товарника и од Товарника сам имао други превоз за Нову Пазову.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Из Товарника се ниси вратио у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар, предамном сте рекли да сте из Товарника са Милорадом Бастајом и Мирком Јовићем и да је ту био и Љубан Деветак, дошли у Ловас.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам чак, ево можемо да се вратимо на тај записник, али нема потребе да се Враћамо, врло добро памтим шта сте изјавили.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је том приликом, то је Бастаја изјавио исто тако да се седело и да се пила кафа и да је ту договорено да ту доведе још једну групу добровољаца.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То се ја не сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико је нас било у Товарнику у кући оној где смо становали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам да ли нас је било десет, дванаест, тринаест, не знам, не могу да се сетим, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Е, за те људе ја сматрам да је наша група, не оних шездесет, него ти који смо били заједно и који смо после у Ловасу у истој кући били. Ја сам за то говорио да нас има двадесет, тридесет, не за тих шездесет, који смо кренули из Ловваса заједно и који смо у Ловасу били заједно у кући. Добро, примедба, немам више питања, госпођо, ја сам рекао и ово, да је тачно што је он изјавио, када су дошли «Аждаја» и ови да нас више нико тамо није констатовао, ништа, јер то је било организовано и договорено и то је он у праву да после тога није ни постојала, али до тог момента, све је било као што је изјавио у овој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој изјави?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У МУП-у и ја се противим да се она издвоји из списка, знам да неке не одговара, али нека нападају тај део што им не одговара, јер ово је све апсолутно све тачно и није ми одговорио малопре на питање, има у транскрипту на седмој страни 03. фебруара.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А где то?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овде си рекао управо због тога што мењаш изјаву, ти си рекао, «па сада чујем од неких људи шта је било, како, па се подсећам, то је било одавно, ја сам био кратко» и после поново, каже, «ја сам то сада чуо». И он, Славко, ја стварно тамо, кажем, славо, нико га више нико није констатовао, он једино овако мења изјаву, или из страха од Мирка Јовића и његовог брата за које знамо шта су они у Пазови, или има дебеле користи од Ловаса, другик разлог не постоји, ово је све тачно што је рекао, јер једино из страха од тог његовог брата и од овог Мирка Јовића, јер то су битанге једне белосвестске, оба двоје, лопови или су га подкупили, он то најбоље зна. Хвала.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мене нико није подкупио, друго, није ми претио, ја Мирка Јовића видим једном у току године га видим у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

пролазу, ја чак са њим не причам, са његовим братом не причам, што каже Аца да је битанга и преварант.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, пуномоћници, имају лк питања? Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да сте ову изјаву коју сте дали у полицији добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Након што је завршено испитивање добили сте је.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је то било на Ваше инсистирање или су службена лица хтела да Вам дају?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они су ми то дали и рекли су ми «прочитај», ја сам видео колико је то, да ли три, четири стране куцано на компјутеру онако ситно и ја кажем, они су мене држали сат времена дуже него што су ту увели и ја сам једва чекао да само изађем, да потпишем то и даа бежим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли сте Ви рекли, дајте ми ту изјаву, примерак изјаве понећу са собом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, они су ми дали да носим са собом и онда када сам дошао кући и када сам је прочитао после два, три дана, четири, све, смучило ми се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли сте тада предузели нешто, да ли сте се обратили неком адвокату?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, једноставно нисам имао паре да се обратим никоме, као што ни сада немам пара за адвоката, за некога да га питам, неће нико да ми помогне док се не плати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте се вратили у МУП и рекли овим људима, «зашто сте написали ово што ја нисам рекао»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нисам се ваћао, мислим на тој изјави ја нисам добио ни печат неки, ја уопште печат нисам имао на својој изјави, колико се ја сећам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вам само прочитала страну 4 транскрипта из истраге када Ви кажете, «па када смо кренули из Пазове, Мирко Јовић је рекао да ја припазим на ове момке који ће доћи тамо», тамо сте их упознали и кажете, «то је можда четири, пет дана, да смо укупно, заједно били, укључујући и заузимање Ловаса». На који начин сте Ви пазили на њих и?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То сам поновио, већ и малопре сам то поновио, значи он је рекао да припазим на њих. Шта значи да припазим – храна, смештај, ето то је било моје. А он је мене једино знао лично тај Мирко Јовић, лично.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме сте се Ви обраћали за храну и за смештај?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Доносили су, имали смо тамо пар кућа неких где су били Срби, где су доносили храну и једна је жена донела тамо, донела је неку постељину, ето.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ко Вам је показао те куће?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сами су људи долазили и доносили.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И то су донели једном или два пута храну.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте спавали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Спавали смо у једној кући ту близу цркве.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вам је рекао да идете у ту кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тамо је био, да ли бањалучки корпус пролазио, не могу да се сетим, тамо су нам рекли да се узме, прва кућа која је слободна, уђите и ту спавајте.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте Ви знали да је кућа слободна?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Неко је ишао и питао, нисам ја ишао, питали су мештане која је кућа слободна.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, малопре кажете да сте задужени били за смештај и храну?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, смештај, храна.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме се Ви обраћате да обезбедите смештај и храну, ко Вам каже, ево можете то и то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Има тамо мештана тих из Товарника који су тамо били, они су најбоље и знали која је кућа празна, у коју може да се уђе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, приликом заузимања Ловаса, ко Вама каже, шта Ви да радите са том групом за коју сте задужени да бринете о њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То већ није било то, тамо када смо ушли у Ловас, ја сам рекао, ја сам одмах сутрадан отишао кући, па сам био три дана, па сам се вратио.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете, четири, пет дана сте били заједно?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Укупно све, укупно, али сам ишао кући, правио сам паузе, дан, два, три, управо зато што сам имао болесну мајку и имао сам дете од шест месеци.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, коме остављате да брине о групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Немам ја шта да остављам, била је тамо и војска, госпођо Кандић и онда.

НАТАША КАНДИЋ: Али Ви сте добили задатак да бринете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам бринуо када смо дошли у Товарник за смештај и за храну, за постељину да се снађемо, да питамо, али већ тамо у Ловасу ја мислим да је тамо била војска, да су они могли тамо и да једу и да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли постоји неко из територијалне одбране или из команде војске кога сте Ви нешто питали или ко је Вама дао неко упутство, нешто око?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тога се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Боравка Вашег?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не сећам се тога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали поводом боравка у Ловасу сатанак са Мирком Јовићем касније, да ли сте њега известили о нечему, па Вам је он дао задатак да бринете о групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нема шта да га ја извистим, није ме ни питао за људе, није.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан већа је нешто хтела да пита.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можете, али да ми објасните, да покушате да нам буде јасно, у овој изјави у МУП-у, помиње се та Филић Викица. Да ли је овај СУП-овац што Вас испитује Ловашчанин?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, није се он представио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте га упознали тамо или сте га упознали у СУП-у када Вас је испитивао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У СУП-у сам га упознао тамо, то су млади момци били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Млади момци?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Млади момци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли постоји могућност да је тај млади момак био 1991. године у октобру у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја не могу да се сетим тога стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли постоји могућност да је он био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па не постоји по годинама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само да ми јасно објасните,

кратко да ми објасните, како је могуће, на који начин уђе реченица та у којој се помиње ситуација са том Филић Викицом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па вероватно су скупљали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само ако може без «вероватно», како долази до тога да таква реченица уђе у записни, који Ви после потписујете и добијате изјаву на коју се не буните, значи како долази до тога да име жене из 1991. која defacto постоји и која није прва коју помињете Ви у тој изјави, има још људи који помињу, саслушани и тако даље, како сада долази до тога да то уђе у записник? Ето то да нам објасните, али да нам буде јасно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Питали су ме момци, да ли ми је познато то и то име, ја сам рекао да ми је познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро и онда? Не пише овде – познато ми је име Викица Филић? Пише много више од тога.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да сам рекао да ми је познато то име, не могу ја њу да знам ако сам је видео три пута у животу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, не пише у записнику – познато ми је име као што ме питате, познато ми је име Викица Филић, него пише много више, како долази до тога да та ситуација, догађај, уђе у тај записник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Момци како су испитивали, ја не знам, али је испало више него што сам ја испричао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви били присутни када су Вас испитивали или сте испитивани телефоном или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, седео сам у канцеларији на спрату.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зато вас питам, ми нисмо тамо, дочарајте ми то, како сада тај догађај уђе у целом пасусу са том Викицом Филић у овај записник? Мени није јасно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није ни мени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није ни Вама, добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само поштујте ред убудуће, господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам питања, само је примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ево сада је укључено, сведок је на питање некога од адвоката, мислим госпође адвокатице, да ли је присуствовао неким састанцима, колегијумима и тако даље, одговорио да није. Сасвим одговорно тврдим и под заклетвом и под чим год хоћете, да је најмање два пута био на тим састанцима на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

којима сам и ја био. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја имам само, да ли је питање? Ја Вас молим убудуће поштујте редослед испитивања, значи није први пут да. Ево сада изађите да поставите питање.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добар дан, господине Ступар, ја сам оптужени Влајковић. Имам једно лако питање, пошто сам ја официр ЈНА, да ли би ти у том моменту тада у Ловасу прихватио наређења једног официра ЈНА?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Прихватио бих, али зависи каква су, ја сам тамо војник исто.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ступар, ја сам Вас детаљно испитивала два претреса, ево само неке ствари да појаснимо, ко је Вама у нападу на Ловас командовао тамо када сте ушли у село?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У село када смо ушли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да понављате, јасно је питање. Чије наредбе примате када сте ушли у село и када сте тамо у нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам преноћио и отишао кући тај дан, па сам опет се вратио један дан, па сам одлазио кући, значи ја не знам, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да изврћете моје питање, врло је јасно, тврдили сте да сте били у нападу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазили у село.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све смо то причали, да не понављамо. Ко Вам је командовао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја команданта нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упознали команданта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то је неки одговор, немате у селу команданта, немате у нападу команданта, немате у селу команданта. Реците ми, какав је био Ваш однос између Вас и Љубана Деветака?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја сам га видео једном у Новој Пазови или два пута ето, то је однос.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 28. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да он Вама даје неки новац?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он ми је дао новац зато што сам ја тражио на позајмицу када сам ишао кући једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био близак неки однос да Ви од њега узимате новац на позајмицу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам отишао код њега да позајмим, да бих могао да имам нешто пара код себе, он је био домаћин и имао је пара и пре рата и код кога ћу друго да узем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ми прошли пут да му новац нисте ни вратили никада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, није ни тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На прво питање тужиоца рекли сте да не знате за тај затвор у задрузи, он Вам је предочавао изјаве у полицији. Ви сте мени овде на претресу тврдили, затварани људи у задрузи, стражарили су испред задруге.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ја сам тамо био, сви смо скоро добровољци били, били су и неки мештани тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово хоћу да Вас питам, пошто негирате ову изјаву из полиције и тако даље, Ви сте мени на претресу помињали тај затвор у задрузи.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам слуђен толико да ништа не знам, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затвор у задрузи, ево на претресу 26. јануара 2009. године, 46. страна и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам питања, али хоћу да се изјасним о предлогу да се издвоји ова изјава у СУП-у – ова изјава је састављена по свим прописима и није могао сведок да нас увери да је изјава дата под претњом, зато што један, колико смо ми овде утврдили, ипак командант јединице «Душан Силни», херој ослобођења Ловаса, никако не би могао да се уплаши због тога што има још времена и да може полако да се сети шта је било. Добио је изјаву, прочитао је изјаву, то је све констатовано, значи сви су законски услови испуњени, нема ни сенке једне једине, то ниједан СУП-овац који није био тамо и који не зна прилике није могао да измисли, већ је само могао да каже сведок Славко Ступар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптужених Деветака и Девчића, адвоката Бранкице Мајкић да се издвоји записник са изјавом Славка Ступара МУП-а Србије, Управе криминалистичке полиције, Полицијске станице Стара Пазова од 12.01.2007. године.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, господине Ступар.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У вези предлога за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су писмени предлози који мени нису ни изнети, а КВ веће одлучује, ја нислим данас, њима је то изнето.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**, а следећи одређује у дане:

21., 22., 23., 24. и 25. фебруар 2011. године,
Устаничка 29, судница 2.

За дан 21. фебруар 2011. године одређено је испитивање сведока путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Осијеку:

ВЛАДО БОШЊАКОВИЋ
БЕРНАДИЦА ОЗДАНОВАЦ

За дан 22. фебруар 2011. године одређено је испитивање сведока путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Загребу:

ДРАГАН САБЉАК
АНА ШТРАНГАРЕВИЋ

За дан 23. фебруар 2011. године одређено је кспитивање сведока путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Ријечи:

**ЈЕЛЕНА ЛУКЕТИЋ
СЛАВИЦА ЛУКЕТИЋ-БУНЕТА
АНКИЦА ЈОВАНОВИЋ**

За дан 24. фебруар 2011. године одређено је кспитивање сведока путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Вуковару:

**СТАНИСЛАВ ФРАНКОВИЋ
БОЖИЦА ДРМИЋ**

За дан 25. фебруар 2011. године одређено је кспитивање сведока путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Вуковару:

**НЕВЕНКА МАЂАРЕВИЋ
БРАНКО БОЖИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте сви, значи подељен вам је списак ког дана и који сведок ће бити саслушан, подељено је и оптуженима и браниоцима. Сидница је иста, значи судница 2 у овој згради.

Довршено у 12,40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА